

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni parnični, po sudiji Milici Vlahović, u pravnoj stvari tužioca Popović Vladimira iz Podgorice, Bul.Džordža Vašingtona br.49, koga zastupa AOD "Iustitia", advokatska kancelarija iz Podgorice, a nju punomoćnik Bojić S.Vladan, advokat iz Podgorice, protiv tužene Čalović Vanje iz Podgorice, Ul.Djoka Miraševića br.7, koju zastupa punomoćnik Radulović D.Veselin, advokat iz Podgorice, radi utvrđenja i činidbe, v.s.10.001,00€, nakon održane usmene i javne glavne rasprave, zaključene dana 20.03.2015.godine, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka i tužioca lično, dana 20.04.2015.godine, donio je

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE USVAJA tužbeni zahtjev, pa se utvrđuje da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), na način što ga je na konferenciji za novinare 26.06.2014.godine, neosnovano optužila da je postavio pornozofilni snimak na internetu.

ODBIJA SE kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je traženo da se obaveže tužena da o svom trošku objavi izreku ove presude, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, zato što je povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), tako što ga je na konferenciji za novinare 26.06.2014.godine, lažno optužila da je postavio pornozofilni snimak na internetu, ili da javno povuče izjavu sa konferencije za novinare od 26.04.2014.godine kojom je povrijedila prava ličnosti (čast, ugled, dostojanstvo) tužioca Vladimira Popovića, tako što će o svom trošku objaviti u svim štampanim i elektronskim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji izjavu "Povlačim izjavu da dokazi koje posjedujem da je ove gadosti na inetrnet postavio Vladimir Beba Popović i da je upravo on postavio pitanje da li sam na tom ogavnom snimku baš ja od svih žena na ovoj planeti, zbog čega se kajem i pokorno izjavljujem da takve ili slične izjave više nikada u svom životu prema tužiocu neću učiniti", sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

OBAVEZUJE SE tužena da naknadi tužiocu troškove postupka u iznosu od 462,50€, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi, podnesku i riječi na raspravi, preko punomoćnika u bitnom naveo da je 30.12.2013.godine, sa njemu potpuno nepoznate adrese primio e-mail (i-mejl), sa predmetom koji ima naziv Vanja Čalović i dodatak sa video snimkom na kojem se vidi seksualni odnos žene i životinje. Dalje je naveo da je propratni tekst toga e-mail-a glasio: "Vanja Calovic with their favorite long term Dalmatians partner", što u prevodu znači "Vanja Čalović sa dugogodišnjim partnerom dalmatincem" i link sa adresom: <https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn=w4ak2jw/pvfC6CMOUt>, da je taj i takav e-mail istovremeno u istoj elektronskoj kopiji /c.c/ prosljedjen na još 271 e-mail adresu, te da je pogledao material koji je prikazivao seksualnu akciju, protivno moralnom kodeksu, u najširem smislu seksualne izopačenosti-nastranosti. Istakao je da osoba na snimku, kao i propratni tekst e-mail dopisa "Vanja Calovic with their favorite long term Dalmatians partner", dovode do jedinog razumnog zaključka da je skoro izvjesno u glavnoj ulozi Vanja Čalović i pas dalmatinac, da je od tog 30.12.2013.godine nastao tajac od pola godine, sve do natpisa lokalnog tabloida

"Informer", koji je u junu 2014.godine objavio tekstove, fotografije i pikanterije u vezi snimka koji mu je putem prethodno opisanog e-maila dostavljen decembra 2013.godine. Upitanosti koje je izazvao kod javnosti dati tabloid, oko toga da li je na snimku tužena i njen pas i tome slično, nijesu nailazile na bilo kakav odgovor, ali je umjesto odgovora dana 26.06.2014.godine uslijedila je konferencija za novinare, na kojoj ga je tužena direktno optužila da je on montirao i pustio u etar snimak, o čemu ona posjeduje neoborive dokaze, da tuženu nije interesovala dokazivost onog što je predstavila za dokaze, jer se nikad nije ni trudila da se dokazima utvrdi istina, zato nije ni pokretala bilo kakav postupak. Odmah po saznanju za konstruisane optužbe, demantovao je da ima bilo kakve veze sa snimkom, da o njemu zna ono što zna većina Podgorice, i to da je napravljen prije par godina na Adi Bojani, dok je tužena bila na odmoru sa tadašnjim momkom i da na tom snimku jeste tužena i njen pas. Za to vrijeme tužena je pripremila scenario da se izvuče iz sopstvenog problema, pa je nakon par nedelja mučenja i očajavanja, odlučila da svoj problem prebaci na njega (tužioca). Dalje je naveo da dokaz na koji se tužena poziva Screenshot (screenshot), koji pokazuje da je otvoren internet pretraživač Safari, da korisnik u aktivnom dijelu pretraživača prati sadržaj sajta www.dropbox.com, dok je u jednom od četiri neaktivna dijela otvoren Yahoo e-mail vbpopovic, pojašnjavajući da nije nikakva tajna da je prilikom registracije sajta Instituta za javnu politiku korišćena e-mail adresa vbpopovic@yahoo.com, a što je i tuženoj bilo poznato. Tužena je medijski plasirala obmanjivački Screenshot, povezujući ga sa facebook nalogom, i-mejl adresama i sl., zbog čega je procesuirao krivični postupak protiv tužene, kako bi se utvrdilo gdje i kad je snimak napravljen, ko su učesnici i autori tog snimka, da li je snimak autentičan, kada je i na koji način i ko je objavio taj snimak, obzirom da on ništa od toga nije uradio. Budući da je zbog proračunatih medijskih konstrukcija i laži tužene izložen sveopštem progonu i ocrnjavanju u svim štampanim i elektronskim medijima, blogovima, forumima i društvenim mrežama, a optuživanje je bilo i jeste lažno, bez ikakvih ili sa besmislenim dokazima, to mu pripada građansko-pravna zaštita, shodno čl.206 Zakona o obligacionim odnosima, pojašnjavajući da mu je jedina satisfakcija materijalna istina, tj.dokaz da ga je tužena proračunato i lažno pred cjelokupnom javnošću imenovala i optužila za montažu i postavljanje video snimka izopačene sadržine. Sa svega izloženog, predložio je sudu da usvoji tužbeni zahtjev i utvrditi da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca na konferenciji za novinare koju je održala 26.06.2014.godine, lažnim optužbama da je tužilac montirao i postavio pornozofilni snimak na internetu, što je tužena dužna priznati i trpjeti sve pravne i moralne posljedice predmetnog utvrdjenja, kao i da sud naredi tuženoj objavljivanje ove integralne presude, o svom trošku, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, u roku od 15 dana od prijema prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, ili da naredi tuženoj da javno povuče izjavu datu na konferenciji za novinare od 26.06.2014.godine, jer je povrijedila prava ličnosti tužioca, koju izjavu je uz ovu integralnu presudu dužna, o svom trošku, objaviti u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, sve u roku od 15 dana po prijemu prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Podneskom od 16.10.2014.godine punomoćnik tužioca je naveo da odustaje od tvrdnje da je tužena optužila tužioca da je montirao sporni snimak na internetu, ukazujući da ga je isključivo optužila da je postavio na internet, a da je dokaz za to činjenica što na računaru stoji otvoren e-mail tužioca vbpopovic@yahoo.com, pri čemu ne spori da je tužilac nakon prijema e-mail sa snimkom isti prosledjivao dalje. Istakao je da tužena izbjegava saslušanje u svojstvu parnične stranke, da na taj način bježi od provjere istinitosti, ukazujući da se nikome ne može okaljati ugled, ukoliko nešto zaista nije istina, ili je moguće lako dokazati da li je istina ili nije, da je tužena predstavljena kao moralizator društva i da se osim nje niko ne može pozvati na moral, da kao javna ličnost smatra da može napadati i kritikovati sve i svakoga, ne vodeći računa o zaštitnim dobrima, dok je sa druge strane

nedopustivo kritikovanje i ocjena njenog rada, postupaka i ponašanja koji su u konkretnom slučaju nespojivi sa moralom i etikom. Sa svega izloženog, predložio sudu je da usvoji tužbeni zahtjev i da utvrdi da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), na način što ga je na konferenciji za novinare 26.06.2014.godine, lažno optužila da je postavio pornozoolni snimak na internetu, pa je to dužna priznati i trpjeti sve pravne, moralne i druge posljedice ovakvog utvrdjenja, kao i da sud naredi tuženoj objavljivanje izreke presude, o svom trošku, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, zato što je povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), tako što ga je na konferenciji za novinare 26.06.2014.godine, lažno optužila da je postavio pornozoolni snimak na internetu, sve u roku od 15 dana po prijemu prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, ili da naredi tuženoj da javno povuče izjavu sa konferencije za novinare od 26.06.2014.godine, kojom je povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), tako što će o svom trošku, objaviti u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, izjavu: "Povlačim izjavu da dokazi koje posjedujem pokazuju da je ove gadosti na internet postavio Vladimir Beba Popović i da je upravo on postavio pitanje da li sam na tom ogavnom snimku baš ja od svih žena na ovoj planeti, zbog čega se kajem i pokorno izjavljujem da takve ili slične izjave više nikada u svom životu prema tužiocu neću učiniti", sve u roku od 15 dana po prijemu prepisa presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U završnom izlaganju punomoćnik tužioca je predložio da sud usvoji ovako precizirani tužbeni zahtjev, dodajući da su tokom postupka utvrdjene su sve relevantne činjenice koje ukazuju na osnovanost tužbenog zahteva, prije svega imajući u vidu dati nalaz i mišljenje vještaka, koji je ključni dokaz tužene na osnovu kojeg je optužila tužioca, okarakterisao kao nepouzdan i podoban montaži. Istakao je da proizilazi da je optužba koju je iznijela tužena apsolutno neistinita i sračunata na prosto klevetanje i odvrćanje pažnje od njenog problema, ukazujući da tužilac nije postavio sporni snimak, niti ga je objektivno mogao postaviti, jer on datira iz prošlih vremena, već je pošto ga je dobio 11.01.2014.godine, u skladu sa poslom kojim se bavi i visokim animozitetom koji ima prema tuženoj koja ga je prethodno bukvalno napala u jednom restoranu u Podgorici, šerovao, odnosno dijelio predmetni sadržaj koji je primio na razne adrese, po sopstvenom nahodjenju, a što nije zabranjeno.

Troškove postupka je tražio na ime sastava tužbe, zastupanja na održanim ročištima, na ime troškova vještačenja, te na ime takse na tužbu i odluku suda.

Tužena je u odgovoru na tužbu, podnescima i riječi na raspravi, preko punomoćnika prije svega istakla da je tužba nedozvoljena u prvom stavu petituma, dok je osporila osnovanost tužbenog zahtjeva u ostalom dijelu, ukazujući da montirani snimak koji tužilac potencira u tužbi predstavlja najprljaviju podmetačinu, koja je imala za cilj da krši osnovna ljudska prava tužene i ukalja njen ugled, kao i ugled i NVO "Mans", čija je ona direktorica, kako bi prestali da se bave otkrivanjem visoke korupcije i organizovanog kriminala. Dalje je navela da su kršenje osnovnih ljudskih prava tužene, utvrdile i osudile sve relevantne međunarodne adrese, i to Ambasada SAD, Evropska komisija, OEBS, Transparency international i dr., ali i domaće institucije-Skupština Crne Gore i Ombudsman, a što je imalo za posljedicu zahtjev državnog tužilaštva i odluku ovog suda o zabrani distribucije sadržaja u vezi sa montiranim snimkom kojim se ona napada i kojim se krše njena prava, te da tužilac sa tužbom pokušava sa istim radnjama napadanja, podmetanja i kršenja njenih prava da nastavi preko suda. Istakla je da prvim stavom tužbenog zahtjeva tužilac traži da sud utvrdi da je tužena povrijedila prava tužioca, na konferenciji za novinare koju je održala 26.06.2014.godine, lažnim optužbama da je tužilac montirao i postavio pornozoolni snimak na internet, da je ovakva tužba nedozvoljena, u smislu 188 stav 1 i 2 Zakona o parničnom

postupku, jer se tužbom ne može tražiti utvrđivanje činjenica, tim prije što tužilac ne predlaže nijedan dokaz koji bi i posredno ukazivao da je bilo koji navod tužene lažan. Nadalje, drugim stavom tužbenog zahtjeva tužilac traži da sud naredi tuženoj objavljivanje presude "u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji", ne navodeći koja lična prava su mu navodno povrijeđena bilo kojom radnjom tužene, niti predlaže bilo koji dokaz u tom smislu, ističući materijalnopravni prigovor nedostatka pasivne legitimacije, obzirom da tužena ne može biti obveznik ovakve činidbe, jer nema nikakve veze i uticaja na bilo koji medij u Crnoj Gori ili Srbiji, da bi mogla objavljivati bilo šta u tim medijima, što ukazuje da je ovaj dio tužbenog zahtjeva potpuno nerazumljiv i neosnovan, budući da se nameće logično pitanje kako bi se takva presuda i izvršila. Istakla je da je stav III petituma tužbe takodje je u cjelosti neosnovan i nerazumljiv, a kojim tužilac traži da tužena povuče izjavu datu na konferenciji za novinare od 26.06.2014.godine, jer je navodno povrijedila njegova prava, budući da tužbom nijesu navedene činjenice koje bi ukazivale da je tužena bilo kako povrijedila neko pravo tužioca, niti predloženi dokazi iz kojih bi proizlazilo navedeno, niti je ukazano koja su to uopšte prava ličnosti povrijeđena, što takodje nameće logično pitanje kako bi se presuda u ovom dijelu izvršila. Tužilac svjesno izbjegava da u petitumu tužbe, kao i u referatu iste, citira izjavu tužene koja se odnosila na njega, upravo iz razloga jer je ta izjava potpuno istinita i zato što je svaki navod tužene potvrđen dokazima, ali i javnim priznanjem samog tužioca. Tužba ne sadrži nijednu činjenicu na kojoj bi tužilac zasnovao zahtjev, ukazujući da se iz spiska dostavljenih, nabrojanih i-mejl adresa ne može se utvrditi ništa od značaja za ovaj postupak, ali da je bitno ukazati da na dostavljenom spisku uopšte nema i-mejl adrese tužioca vbpopovic@yahoo.com. Dalje ističe da ne stoji navodi da je na navedenoj konferenciji za novinare direktno optužila tužioca da je on montirao i pustio u etar snimak, o čemu ona posjeduje neoborive dokaze, jer je u svojoj izjavi precizno navela da je tužilac postavio snimak na internet, dok je u nastavku izjavila: "Prva montaža koja je postavljena na internet pokazuje da je osoba koja je to uradila u tom trenutku na računaru sa kojeg je to postavljeno, imala otvoren e-mail vbpopovic@yahoo.com. Ta fotografija je zatim izbrisana, ali dalje se nalazi u arhivi sajta. Prema zvaničnim podacima, ta adresa je korišćena za registraciju sajta Instituta za javnu politiku, nevladine organizacije registrovane u Crnoj Gori, čiji je osnivač upravo Vladimir Beba Popović". Činjenice koje potvrđuju pismeni izvodi sa sajta na kome je montiran snimak objavljen i koji je tužena predstavila na press konferenciji. Ističe da je sve što je od značaja za ovaj postupak izjavila na predmetnoj press konferenciji i da u potpunosti stoji iza svakog navoda, zato neće davati iskaz u svojstvu parnične stranke, jer na taj način ne želi da dodatno da doprinosi daljem podmetanju i kršenju njenih prava. Tužilac je demanovao da ima bilo kakve veze sa snimkom. Medjutim, nakon njegovog demanta dnevni list "Kurir" je objavio da je upravo tužilac tom listu dostavio navedeni snimak u januaru 2014.godine, sa preporukom da ga objave i da je to "super reklama za Crnu Goru", čime se potvrđuju navodi tužene da je tužilac postavio, odnosno distribuirao snimak sa sugestivnim podmetanjem da je tužena na istom. Takodje, dana 29.06.2014.godine gostujući u emisiji "Utisak nedelje" kod novinarku Olje Bečković, tužilac je negirao svoje navode da "nema bilo kakve veze sa snimkom" i potvrdio tada navode tužene da distribuirao snimak, izjavljujući čak da ga "šeruje sa zadovoljstvom". Tužilac u tužbi svjesno izbjegava činjenicu da je skinut sa fotografijom, uz koju je montirani snimak objavljen na internetu, preuzet sa sajta na kome je snimak objavljen, kao i da se u tužbi izbjegava činjenica da ta fotografija pokazuje da je lice koje je objavilo fotografiju na internet imalo istovremeno otvoren e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com, te da je ta fotografija uklonjena sa sajta, ali da je ostala u arhivi. Navodi da materijalni dokazi potvrđuju da je fotografiju i montirani snimak na internetu postavilo lice koje ima e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com, da je tužilac korisnik tog e-mail naloga, dok je opštepoznata činjenica da takav e-mail ne može otvoriti neko ko nema pristupnu šifru, odnosno password. Ukazuje da je bitno utvrditi kako konkretno i precizno glasi izjava tužene, za koju tužilac

tvrdi da mu je povrijedila prava ličnosti i za koju traži da se povuče, da li je tužena izjavila, odnosno iznijela bilo koji navod koji nije zasnovan na činjenicama i dokazima, odnosno koji bi na bilo koji način predstavljao napad na bilo koje pravo tužioca, te da li navodi iz izjave tužene potvrđuju ili negiraju dokazi ili opštepoznate činjenice, odnosno da li navode tužbe potvrđuju predloženi dokazi. Iz pismenog izvoda sa sajta na kome je snimak objavljen sa screenshot-fotografijama, uz koje je montiran snimak objavljen na internetu se nesporno utvrđuje da je lice koje je objavilo fotografiju na internetu imalo istovremeno otvoren e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com, te da je ta prva fotografija ubrzo uklonjena sa sajta, ali da je ostala u arhivi. U konačnom, istakla je da tužena njenom istinitom i na dokazima zasnovanom izjavom na press konferenciji od 26.06.2014.godine, nije mogla povrijediti prava ličnosti tužioca, jer je ta izjava potpuno istinita i potvrđena dokazima. Sa svega izloženog, predložila je da sud odbaci tužbu kao nedozvoljenu u dijelu u kojem se traži utvrđivanje činjenica da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca (stav I petituma tužbe), a da odbije kao neosnovan tužbeni zahtjev tužioca kojim je traženo od suda da naredi tuženoj da objavi presudu o njenom trošku u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji (stav II petituma tužbe), kao i da tužena javno povuče izjavu datu na konferenciji za novinare od 26.06.2014.godine, jer je povrijedila prava ličnosti, koju izjavu je dužna o svom trošku objaviti u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji (stav III petituma tužbe).

U završnom izlaganju punomoćnik tužene je istakao: U skladu sa stavovima Evropskog suda za ljudska prava (između ostalih: presuda Lingens protiv Austrije i presuda Barfod protiv Danske), kod donošenja odluke o miješanju u slobodu izražavanja sud mora posmatrati predmet u cjelini, uključujući sadržaj izjave za koju se neko tereti i kontekst u kome je takva izjava data. Samo na osnovu takvog pristupa sud može pravilno odlučiti da li bi miješanje bilo "proporcionalno legitimnom cilju koji se želi ostvariti" i da li za miješanje postoje "relevantni i dovoljni" razlozi. U konkretnom slučaju, nesporno je da je protiv tužene danima vodjena besprizorna i prljava kampanja. Na takvu kampanju tužena je odgovorila na konferenciji sa činjenicama koje su potvrđene dokazima i koje suštinski i tužilac potvrđuje. Kada je došla u posjed dokaza koji potvrđuju da je tužilac na internetu postavio montirani snimak koji je kasnije korišćen za napade na nju, tužena je to objavila i javnosti prezentovala dokaze. Naime, dokazi koje je tužena predstavila na konferenciji i kasnije u ovom postupku nesporno potvrđuju da je fotografija sa spornog snimka na blogu zokstersomething, fotografija sa računara osobe koja je u tom trenutku imala otvoren mejl nalog vbpopovic@yahoo.com. Tu činjenicu potvrdio je i vještak IT struke u svom nalazu. Nesporno je, jer je to tužilac potvrdio u svom iskazu, da je to njegov mejl nalog i da je screenshot koji je objavljen na ovom blogu napravio upravo on na svom računaru. Takođe je nesporno da je u isto vrijeme na istom računaru tužioca bio otvoren dropbox nalog u kome se nalaze sporni snimak i fotografije, a koji su preko tog dropbox naloga putem linka postavljeni na internetu. Dakle, na primitivna podmetanja, napade i uvrede tužena je odgovorila na dostojanstven način i sa činjenicama, ne koristeći nijednu riječ koja bi se mogla kvalifikovati kao uvredljiva ili pretjerana na bilo koji način. Legitimno je i prirodno pravo tužene da objavi dokaze koji ukazuju ko je objavio montirani snimak i da se činjenicama i dokazima brani od uvreda i najprljavijih podmetanja i napada. Ono što sud posjedno mora uzeti u obzir kako bi predmet posmatrao u cjelini, jesu navodi tužioca, posebno oni koje je dao u iskazu pred sudom. Prvo, tužilac je izjavio je odmah nakon što je došao u posjed spornog snimka dobio potvrdu da se na snimku nalazi tužena i da je "automatski odlučio da taj snimak prosljedjuje na što veći broj mejl adresa". Medjutim, tužilac pred sudom nije mogao da navede čak ni jedno jedino lice koje mu je moglo potvrditi tako monstruožnu podmetačinu. Ipak, tužilac je jasno i nedvosmisleno potvrdio da je odmah odlučio da sporni montirani snimak prosljedjuje na što veći broj adresa, čime je pokazao da je on bio izuzetno aktivni akter prljave kampanje protiv tužene. Dakle, tužilac je pred sudom

potvrdio da je svima prosljedjivao sporni snimak kojim se brutalno napada tužena, dok u ovom postupku tvrdi da mu povrjedjuje lična prava navod da on čini upravo to, odnosno da je sporni snimak postavio na blogu zokstersomething. Zato su navodi tužioca ne samo neosnovani, već i nelogični i nerazumljivi, jer se nameće logično pitanje kako mu povrjedjuje lična prava navod drugog da je sporni snimak postavio na internetu, dok istovremeno sam on ističe kako isti taj snimak sa zadovoljstvom prosljeđuje svima upravo putem interneta. Drugo, tužilac je u svom iskazu u vezi spornog snimka posebno istakao: "Ja sam smatrao da imam obavezu da dam javnosti na znanje...". Dakle, tužilac je pred sudom jasno i nedvosmisleno potvrdio da je smatrao za svoju obavezu da sporni snimak objavi, odnosno da ga "da javnosti na znanje", jer davanje javnosti na znanje ne može biti ništa drugo do objavljivanje. Sa druge strane, tužilac protivrječno i nelogično tome tvrdi da mu povrjedjuje lična prava navod tužene da je on snimak postavio, odnosno objavio na internetu. Treće, tužilac je u svom iskazu naveo da ne spori činjenicu da je dana 11.01.2014.godine sporni snimak poslao vlasniku bloga zokstersomething.com. Sa druge strane, tužilac protivrječno i nelogično tome tvrdi da mu povrjedjuje lična prava navod tužene da je on upravo toga dana sporni snimak postavio na tom blogu. Tako se dodatno nameće logično pitanje kako to tužiocu povrjedjuje lična prava navod da je dana 11.01.2014.godine sporni snimak postavio na blogu zokstersomething.com, dok on istovremeno priznaje da je istoga dana isti snimak poslao vlasniku tog bloga. U svakom slučaju, nesporno je da tužilac stoji iza objavljivanja spornog snimka dana 11.01.2014. godine na blogu zokstersomething.com, jer je on sam priznao da je tog dana snimak poslao vlasniku tog bloga. Njegovi navodi da je snimak poslao vlasniku bloga i da ga je vlasnik bloga objavio, ne samo da nijesu od nikakvog značaja za odluku u ovom sporu, već te navode tužilac nije potvrdio ni jednim dokazom. Četvrto, tužilac je u svom iskazu priznao da je sporni snimak poslao baš sa svoje e-mail adrese koja glasi vbpopovic@yahoo.com. Takodje, tužilac je priznao i da je sporna fotografija na ovom blogu screenshot sa njegovog računara na kome se vidi da je ulogovan na mejl nalog. Sa druge strane, tužilac tvrdi da mu povrjedjuje lična prava navod tužene da je on postavio sporni snimak na internetu jer se na objavljenoj fotografiji upravo vidi da je to uradila osoba koja je istovremeno na računaru imala otvoren e-mail vbpopovic@yahoo.com. Peto, tužilac je u svom iskazu pred sudom naveo da ne može čak precizno da se sjeti da li ga je tužena optužila da je i montirao i postavio sporni snimak. Sa druge strane, tužilac tvrdi da su mu povrijeđena lična prava izjavom tužene. Tako proizilazi da tužiocu povrjedjuje lična prava izjava tužene, za koju tužilac ne može čak ni da se sjeti kako je glasila, što je dodatno nelogično i apsurdno. Na kraju, tužilac je u svom iskazu naveo da šerovanje spornog snimka ne smatra nemoralnim činom i da je smatrao da je njegova obaveza da ga šeruje. Sa druge strane, tužilac tvrdi da mu povrjedjuje lična prava navod tužene da je on postavio isti taj snimak na internetu. Takodje, tužilac je u iskazu naveo da se izjava tužene odrazila na njegovo poslovanje ne precizirajući na bilo koji način i kako se to izjava tužene odrazila na njegovo poslovanje i ne dajući dokaze za tu paušalnu tvrdnju. Tako se u potpunosti potvrđuje da su svi navodi tužioca lišeni osnova, neistiniti, primitivni, ali i elementarno nelogični, nerazumljivi i međusobno protivrječni. Dalje, kada se predmet posmatra u cjelini kako nalažu obavezujući stavovi suda u Strazburu, onda treba imati u vidu i da je tužilac na izjavu tužene prvo reagovao izjavom da nema nikakve veze sa snimkom. Međutim, odmah nakon njegove takve izjave, list "Kurir" je objavio tekst mejla koji im je tužilac u januaru prošle godine poslao i iz koga se utvrđuje da je upravo tužilac podstrekavao taj list da počne prijavu kampanju protiv tužene sa navodom da bi to bila "super reklama za Crnu Goru". Ovu činjenicu punomoćnik tužioca je potvrdio u podnesku, pravdajući takvo ponašanje tužiočevom duhovitošću. Tek nakon teksta u "Kuriru", tužilac javno priznaje da je sporni snimak "šerovao" svima i pri toj izjavi ostao je i tokom ovog postupka. Mada je sud zabranio tužiocu da odgovori na određena pitanja koja se tiču njegovih motiva da šeruje sporni snimak i mada je to od bitnog značaja da bi se predmet mogao sagledati u cjelini, nesporno

je da su u sistemu moralnih vrijednosti motivi zbog kojih je tužilac šerovao sporni snimak na samom dnu etičke ljestvice i da se kao takvi ne mogu pristojno ni komentarisati, ali ih sud ne smije zanemariti pri donošenju odluke. Zato, kada se ovaj predmet posmatra u cjelini treba prvo poći od sadržaja izjave tužene koja je civilizovana, koja ne sadrži uvrede, koja je zasnovana na dokazima i koja nije na bilo koji način pretjerana. Nakon toga, treba imati u vidu kontekst u kome je ta izjava data, odnosno šta je bio povod za izjavu tužene. Povod za izjavu tužene su klevetnički, uvredljivi i primitivni napadi na nju, sračunati isključivo u cilju kršenja njenih prava i pokušaja diskreditacije. Na kraju, bitno je posmatrati i način na koji je tužilac reagovao na izjavu tužene, prvo sa tvrdnjom da nema nikakve veze sa snimkom, a kada je javno objavljeno da to nije istina, onda sa navodima da snimak "šeruje" svima i da to čini sa zadovoljstvom. Dakle, sadržaj izjave tužene i način na koji je izjavu dala, kontekst u kome je izjava data, odnosno povod za izjavu i način na koji je tužilac reagovao na izjavu, pokazuju da miješanje u slobodu izražavanja u ovom slučaju ne samo da bi bilo lišeno svakog pravnog i moralnog osnova, već bi predstavljalo akt apsurdna i nerazuma. Ovo posebno jer tužilac od suda traži da potvrdi da su mu narušeni ugled, čast i dostojanstvo izjavom tužene, iako je u toj izjavi argumentovano navedena jedna društveno neprihvatljiva radnja tužioca, a tužilac je kasnije priznao sam da više takvih radnji vrši svakodnevno sa zadovoljstvom. Priznanje tužioca dato i pred ovim sudom da on "samo" šeruje sporni snimak svima, pokazuje posebno izraženi voljni elemenat kod njega, odnosno posebnu upornost i bezobzirnost u kampanji kršenja ljudskih prava tužene. Tu upornost i bezobzirnost i posebno činjenicu da se tužilac time hvalisao i pred sudom, sud mora posebno cijeniti pri donošenju odluke. Štaviše, tokom ovog postupka tužilac i njegov punomoćnik su eksplicitno naveli da je tužilac učestvovao u kampanji protiv tužene sa paušalnim, neosnovanim i krajnje nerazumljivim opravdanjem da tužilac tako čini jer ga je tužena rasistički napadala zato što je iz Srbije. Nakon toga, tužilac u svom iskazu pred sudom ove "razloge" više ne pominje, ali takođe neosnovano, proizvoljno i neistinito navodi da je tužena njega prethodno javno klevetala. Dakle, tužilačka strana je potvrdila namjeru i spremnost da napada tuženu i krši njena ljudska prava, dajući za to nerazumljive, proizvoljne i neistinite razloge, a sada još traži i osudu tužene zato što je ona na te napade odgovorila činjenicama i dostojanstveno. Osim toga, čak i da izjava tužene utiče na ugled, čast i dostojanstvo tužioca, tužilac je javna ličnost i zato mora imati visok stepen tolerancije prema kritici. Ovo posebno jer se u ovom slučaju radi o činjeničnim tvrdnjama koje su istinite i koje su reakcija na primitivne napade i podmetanja na račun tužene u kojima tužilac sa zadovoljstvom učestvuje, a onda i obzirom na tužiočev višegodišnji kontroverzni položaj u društvu, njegovu višegodišnju povezanost i prisnost sa mnogim licima iz sfere politike i kriminala, a koji su bili i još uvijek su predmet istraživanja i kritike tužene i NVO MANS. S tim u vezi, a u skladu sa stavovima suda u Strazburu (između ostalih: *Krone Verlag GmbH & Co. KG protiv Austrije*, 2002. godina), veoma je bitno koliko je i na koji način tužilac ušao u javnu sferu i to godinama prije izjave tužene. Zato bi stepen tolerancije tužioca morao da bude znatno viši. Posebno su neosnovani, nerazumljivi i neistiniti navodi iz iskaza tužioca da je tužena njega dovela u vezu sa zoofilijom. Tužilac je u iskazu priznao da je screenshot objavljen na blogu zokstersomething napravio upravo on i da je to screenshot iz njegovog ličnog računara. Takodje, tužilac je više puta ponovio da sporni snimak šeruje svima. Tako je tužilac upravo sam sebe javno doveo u vezu sa zoofilijom, odnosno javno je priznao da montirani zoofilni snimak čuva u svom računaru, da neobično uživa kada ga bezobzirno šeruje svima i da čak to smatra svojom obavezom. Dalje, tužena je za svoju izjavu koristila informacije javno objavljene na blogu zokstersomething iz kojih se vidi da screenshot i link sa montirankom snimak potiču sa računara na kome je otvoren mejl nalog tužioca. Te informacije su i sada dostupne na tom sajtu. Dakle, na ovom blogu je javno objavljen screenshot sa spornog snimka kojim se pokušava diskreditovati tužena i na njemu se nesporno vidi da je to screenshot sa računara koji pripada tužiocu, što je tužilac kasnije i priznao u iskazu pred sudom. Zato je upravo jedini razuman i logičan zaključak da je

screenshot i link sa snimkom objavio tužilac. Po stavovima suda u Strazburu (između ostalih: *Weber protiv Švajcarske*, 1990.godina) postoji kršenje člana 10 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda kada se kazni lice koje na konferenciji za štampu iznese činjenice koje su javnosti bile dostupne prije konferencije. Uostalom, priznanje tužioca da je screenshot koji je objavljen na navedenom blogu upravo sa njegovog računara, dodatno potvrđuje osnovanost zaključka tužene. Suočen sa snagom dokaza i tragova koje je sam nespretno ostavljao u realizaciji svoje namjere, tužilac je svoju odgovornost pokušao da izbjegne navodima da je sporni snimak on "samo" poslao vlasniku bloga koji ga je onda objavio. Iako ovaj navod tužilac nije potvrdio ni jednim dokazom, on je potpuno bez značaja za odluku suda. Naime, čak i da je dokazao ovu tvrdnju, to opet ne dovodi u pitanje osnovanost izjave tužene da tužioca označi kao lice koje je sporni snimak objavilo na blogu. Apsurdna je i nelogična tvrdnja tužioca da je nekom mediju poslao sporni snimak, ali da nema veze sa objavljivanjem tog snimka. Takođe, u skladu sa stavovima Evropskog suda za ljudska prava, da bi ograničio slobodu izražavanja tužene sud bi morao nesporno utvrditi da njena izjava predstavlja proizvoljni lični napad na tužioca. Izjava tužene ne može se nikako tako kvalifikovati. S tim u vezi, pored prethodno navedenih činjenica, bitno je ukazati i na opštepoznatu činjenicu da je isti ovaj sud tri puta zabranjivao objavljivanje snimaka kojima se tužena brutalno i primitivno napada, a koje sa druge strane tužilac sa zadovoljstvom "šeruje" svima. Tako je ovaj sud u tri pravnosnažne odluke protiv tabloida "Informer" potvrdio da su informacije koje tužilac distribuirao ili šeruje svima, klevetničke i uvredljive prirode i da su usmjerene isključivo na kršenje osnovnih ljudskih prava tužene. Dakle, sve aktivnosti tužioca vezane za ovaj predmet jasno su bile usmjerene na napad na tuženu i svojim ponašanjem on je više puta javno potvrdio upornost i bezobzirnost u tom pravcu, uključujući i krajnje primitivni nastup tokom ovog postupka. Osim toga, izjava tužene zasnovana je na dokazima koje tužilac ne spori i koje i sam potvrđuje. Zato je nesporno da izjava tužene zasnovana na javno objavljenim informacijama ne može predstavljati proizvoljni napad na tužioca. Dalje, iako je napadnuta na najbrutalniji i najprimitivniji način, tužena je postupala dostojanstveno i savjesno (*bona fidae*) i svoje tvrdnje je saopštavala na osnovu činjenica. Tužena je imala činjeničnu osnovu za svoje tvrdnje koje se odnose na tužioca i te tvrdnje je potvrdila dokazima predstavljenim na konferenciji i kasnije u ovom postupku. Navodi tužene nijesu se odnosili na privatni život tužioca, već na njegovo javno djelovanje koje je usmjereno na kršenje osnovnih ljudskih prava tužene. Takvim javnim djelovanjem tužilac se više puta hvalisao javno, uključujući i navode tokom ovog postupka gdje je tvrdio da je to smatrao i svojom obavezom. Sa druge strane, navodi tužene predstavljaju dostojanstveni činjenični odgovor na podmetanja i prljavu kampanju koja se vodila protiv nje i u kojoj je aktivno učestvovao tužilac. Tvrdnje tužene koje se odnose na tužioca nijesu imale nikakvog uticaja na karijeru, niti na privatni život tužioca. Ugled tužioca ostao je nepromijenjen, pa je i to razlog da se usvajanje tužbenog zahtjeva i izricanje bilo kakve mjere prema tuženoj ne može smatrati nužnim i neophodnim u demokratskom društvu. Tužilac nije pružio dokaze da je njegov ugled povrijeđen i da je manji zbog izjave tužene. Umjesto toga, tužilac je prvo u tužbi paušalno naveo da je "izložen sveopštem progonu i ocrnjivanju u svim štampanim i elektronskim medijima, blogovima, forumima i društvenim mrežama". Nakon toga, tužilac je u svom iskazu takođe proizvoljno dodao da je tužena poslala poruke na stotine medija, portala i nevladinih organizacija iz zemlje i inostranstva u kojima tereti tužioca, što je navodno uticalo na njegovo ime, posao, kredibilitet, porodicu. Međutim, za ove paušalne tvrdnje tužilac nije pružio ni jedan jedini dokaz, a na njegov ugled u javnosti izjava tužene nije mogla imati nikakvog uticaja, jer ugled tužioca predstavlja uglavnom rezultat njegovog javnog djelovanja. Takođe, tužilac nije objasnio kako je to izjava tužene uticala na njegov posao ili porodicu, niti je u tom pravcu predložio bilo kakve dokaze, pa se njegovi navodi pokazuju krajnje proizvoljnim i neistinitim, te sračunatim na pokušaj obmanjivanja suda koji mora suditi na osnovu dokazanih činjenica, a ne na osnovu želja i projekcija tužioca. U svakom

slučaju, izjava da je tužilac postavio snimak na internetu svakako ne može više narušiti ugled tužiocu od njegovog više puta ponovljenog javnog priznanja da isti snimak "šeruje svima sa zadovoljstvom" i da to smatra svojom obavezom. Postavlja se logično pitanje kako to povrjeđuje lična prava tužioca navod da je on postavio na internetu snimak, a istovremeneo sam tužilac potvrđuje da isti snimak "šeruje svima sa zadovoljstvom" i da smatra da mu je to obaveza. Takodje, postavlja se pitanje iz kojih razloga tužilac tako uporno i bezobzirno šeruje sporni snimak sa podmetanjem da se na istom nalazi tužena i koja je razlika u posljedici koju želi na taj način da ostvari, od posljedice koja se ostvaruje postavljanjem snimka na internetu. Zato su krajnje nelogični i neutemeljeni navodi tužioca kojima se on brani i opravdava da snimak nije postavio, nego da ga je samo dostavio uredniku bloga i da ga on samo šeruje svima. Dodatno, tužilac je u svom iskazu pred sudom naveo da se ne može precizno sjetiti da li ga je tužena optužila da je montirao sporni snimak, ali da je bitno da je njenom izjavom stvorena loša slika o njemu u javnosti. I to dovoljno govori o osnovanosti i istinitosti navoda tužioca, jer on tvrdi da su mu povrijeđeni čast, ugled i dostojanstvo izjavom tužene za koju se i ne sjeća kako je glasila. Takodje, potpuno je nerealno i apsurdno da izjava da je tužilac postavio sporni snimak na internetu stvara lošu sliku u javnosti o njemu, ali ne i njegovo priznanje da isti snimak šeruje svima sa zadovoljstvom i da to smatra svojom obavezom. Zato je jasno da je loša slika tužioca u javnosti rezultat samo djelovanja tužioca, a ne nikako bilo koga ko javno ukazuje na njegovo ponašanje. Posebno ne tužene koja se sa činjenicama i dostojanstveno brani od primitivnih podmetanja i prljave kampanje za koju tužilac navodi da ima obavezu da u njoj učestvuje. Sistem moralnih vrijednosti nameće minimalnu obavezu osude svakog podmetanja, napada i povrede osnovnih ljudskih prava i sloboda. Sa druge strane, tužilac je u svom iskazu istakao da šerovanje spornog snimka ne smatra nemoralnim činom, da to smatra svojom obavezom i više puta je ponovio da to čini sa zadovoljstvom. Stoga je jasno da ponašanje tužioca nije u skladu sa opšteprihvaćenim sistemom moralnih vrijednosti i da je to razlog što o njemu postoji loša slika u javnosti. Takodje, u skladu sa stavovima Evropskog suda za ljudska prava (između ostalih: presuda Prager i Oberschlick protiv Austrije od 26. aprila 1995.godine), veoma je bitna činjenica da je tužilac imao mogućnost da reaguje na izjavu tužene. Ipak, tužilac nije poslao reagovanje ili demant bilo kom mediju za koji tvrdi da ga je "ocrnio", jer očigledno nije ni mogao argumentovano reagovati. Isto tako, tužilac je prvobitno tvrdio da je montirani snimak dobio zajedno sa više drugih primalaca mejlom dana 30.12.2013.godine. Medjutim, suočen sa činjencom da dokazi koje je predložio njegov punomoćnik negiraju ovu njegovu tvrdnju, ponovo je promijenio izjavu i onda je tvrdio da mu je snimak mejlom prosljedila koleginica dana 11.01.2014.godine. Dokazi potvrđuju da je upravo toga dana, 11.01.2014. godine i to neposredno nakon vremena za koje tužilac kaže da mu je snimak prosljedjen, tužilac postavio link sa snimkom na blogu zokstersomething. Dakle, obzirom da su tvrdnje tužene dokazane, da je svaki njen navod imao činjenično utemeljenje i da je imao osnovu u dokazima, a posebno da njene tvrdnje ne predstavljaju bilo kakav proizvoljni lični napad na tužioca, već isključivo reakciju na besprizornu dugotrajnu kampanju protiv tužene, uz činjenicu da je tužilac više puta suštinski mijenjao svoje izjave, iznoseći apsurdne i međusobno protivrječne navode i pokazujući samo namjeru da uporno i bezobzirno napada tuženu, tvrdnje tužene se nikako ne mogu kvalifikovati kao zloupotreba slobode izražavanja. Još jednom posebno ističe da je tužilac u svom iskazu naglasio da je smatrao da ima obavezu da javnosti "da na znanje" sporni snimak, kako je eksplicitno i konstatovana njegova izjava na zapisnik koji su bez primjedbe potpisali i tužilac i njegov punomoćnik. Dakle, ovom tvrdnjom sam tužilac je priznao da je sporni snimak objavljiavao, odnosno činio dostupnim javnosti ili davao na znanje javnosti - kako je rekao na zapisniku pred ovim sudom, a ne samo šerovao na pojedinačne adrese, kako je pokušao da predstavi tokom postupka. Objavljivanje i nije ništa drugo nego davanje javnosti na znanje, jer se javnim objavljivanjem neki sadržaj upravo daje javnosti na znanje. U svakom slučaju, tužilac je sa ovakvom izjavom učinio nespornim

da je sporni snimak objavljuvao ili davao na znanje javnosti. Pokušaj tužioca da pred sudom prikaže kako je samo šerovao snimak na mejl adrese i da to predstavi kao privatnu komunikaciju, a ne javno objavljivanje, ne može osporiti dokazanu činjenicu da je tužilac jedan od aktivnih učesnika prljave kampanje kršenja osnovnih ljudskih prava sa pokušajem diskreditacije tužene i organizacije kojom tužena rukovodi. Zato je zaključak tužene da je tužilac objavio sporni snimak potpuno osnovan i nikako ne predstavlja proizvoljni lični napad na tužioca. Štaviše, polazeći od načina na koji je tužena napadana mjesecima i od kampanje u kojoj je tužilac nesporno učestvovao, po stavovima Evropskog suda za ljudska prava (*Nilsen i Johnsen protiv Norveške*, br.23118/93, stav 52, 1999.godina), tužena je imala pravo da na takve napade čak i "uzvrati istom mjerom". Umjesto toga, odgovor tužene je bio dostojanstven i civilizovan, zasnovan na činjenicama i dokazima. Takav način komunikacije možda vrijedja tužioca, ali to nikako ne može biti osnov za usvajanje tužbenog zahtjeva. Suprotno načinu izražavanja tužene, govor tužioca u ovom slučaju, uključujući i iskaz pred sudom, ne uživa zaštitu po stavovima Evropskog suda za ljudska prava. Provedeni dokazi i posebno iskaz tužioca potvrđuju da je tužiocu jedina namjera bila vrijeđanje, napad i kršenje prava tužene. Određena vrsta komunikacije i govora, kao što su nepristojni i bestidni govor kakav je tužilac koristio prije i poslije konferencije za medije na kojoj je tužena dala izjavu, a kakav govor su tužilac i njegov punomoćnik koristili i pred ovim sudom, nemaju ulogu u izražavanju ideja i kao takvi nijesu zaštićeni u okviru prava na slobodu izražavanja. Po stavovima Evropskog suda za ljudska prava (*Rujak protiv Hrvatske*, predstavka br.57942/10, 2.oktobar 2012.godine), takvo "izražavanje" pada van zaštite člana 10 Konvencije jer predstavlja bezobzirno klevetanje, čija je jedina svrha vrijeđanje. Zato je lišeno svakog osnova paušalno pozivanje tužioca na Rezoluciju Savjeta Evrope br.1165 o pravu na privatnost. Na bezobzirno klevetanje sa jedinom svrhom vrijeđanja i pokušaja diskreditacije, tužena je odgovorila civilizovano i sa činjenicama. Zato bi usvajanje tužbenog zahtjeva predstavljalo ne samo kršenje Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, Ustava i zakona, već i brutalno izrugivanje tim aktima i stavovima Evropskog suda za ljudska prava. Usvajanje tužbenog zahtjeva ne bi bilo u cilju zaštite ugleda, časti i dostojanstva tužioca na koje izjava tužene nije mogla bitnije uticati, već u cilju promovisanja bezobzirnog klevetanja sa jedinom svrhom vrijeđanja, a na štetu osnovnih ljudskih prava i na štetu slobode izražavanja. Ipak, vjerujem da ovaj sud u legitimne ciljeve zaštite radi kojih je dozvoljeno ograničiti slobodu izražavanja, neće dodati i bezobzirno i bestidno klevetanje sa jedinom svrhom vrijeđanja. Uporni i bezobzirni napadi sa ciljem klevetanja i vrijeđanja nijesu samo napadi na tuženu, već na svakoga ko dijeli sistem vrijednosti suprotan onome kome pripadaju tužilac ili tabloid "Informer". Ovaj sud ne smije davati zaštitu i podstrek kršenju osnovnih ljudskih prava, jer ga na to obavezuje sistem pravnih, ali i etičkih normi. Na kraju, sud u ovom postupku ima jednostavan zadatak. Kroz presudu ovaj sud treba suštinski samo da pokaže da li će biti samostalan i nezavisan i da li će suditi na osnovu Ustava, zakona i potvrđenih i objavljenih međunarodnih ugovora. Zato očekujem da sud pravilno ocijeni sve navedeno, posebno stavove Evropskog suda za ljudska prava na koje je ukazano, a onda će i donijeti presudu koja će pokazati da odluke donosi na osnovu Ustava, zakona i potvrđenih i objavljenih međunarodnih ugovora. Sa izloženog, predložio je da sud odbaci kao nedozvoljenu tužbu u dijelu u kome se traži utvrđivanje činjenice da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca i da tužena povuče izjavu davanjem nove izjave "da se kaje i da pokorno izjavi da takve ili slične izjave više nikada u svom životu prema tužiocu neće učiniti", a da u ostalom dijelu tužbeni zahtjev tužioca odbije kao neosnovan.

Trošove postupka je tražio na ime sastava odgovora na tužbu, zastupanja na održanim ročištima, sastava obrazloženih podnesaka, uz uvećanje za PDV za sve naprijed navedene troškove.

Sud je na glavnoj raspravi u dokaznom postupku izvršio uvid u spisak e-mail adresa -dvije strane bez broja i datuma, u spisak e-mail adresa od 30.12.2013.godine, u izvod sa portala www.kurir-info-rs-osam strana i članak pod naslovom "Čalović: Beba objavio u Informeru sramnu montažu seksa žene sa psom!", u izvod sa portala www.cenzolovka.rs-pet strana i članak pod naslovom "Čalović: Iza hajke na mene stoji Vladimir Popović", objavljen dana 26.06.2014.godine, u izvod sa portala www.rtv.rs-tri strane i članak pod naslovom "Čalović optužila Bebu Popovića za sporne snimke", objavljen dana 26.06.2014.godine, u izvod sa portala www.dan.co.me-pet strana i članak pod naslovom "U januaru poslao montirani snimak i tražio da se objavi", objavljen dana 28.06.2014.godine, u izvod sa portala www.cdm.me-dvije strane i članak pod naslovom "Čalović: Imam dokaze da je Beba Popović montirao snimak", u izvod sa portala www.kurir.info-rs-tri strane i članak pod naslovom "Sprdnja: javila se Bebina zvečka!", objavljen dana 27.06.2014.godine, u pismeni izvod sa sajta-screenshot u koloru od 11.01.2014.godine, u pismeni izvod sa sajta-screenshot u koloru bez datuma (koji je od strane punomoćnika tužene dostavljen uz podnesak od 09.12.2014.godine), pročitao nalaz i mišljenje vještaka informaciono-tehničke struke Lakić Marka od 02.02.2015.godine, saslušao istog vještaka neposredno na ročištu glavne rasprave 20.03.2015.godine, pregledao dva audiovizuelna snimka sa press konferencije od 26.06.2014.godine, te saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke.

Procesnim rješenjem na ročištu glavne rasprave 03.02.2015.godine, sud je opozvao rješenje o saslušanju tužene u svojstvu parnične stranke, obzirom da je se ista nije odazvala pozivu suda za to ročište iako je bila uredno obaviještena, ukazujući u odgovoru na tužbu i tokom postupka da u cjelosti ostaje kod navoda sa konferencije za novinare NVO MANS održane dana 26.06.2014.godine.

Nakon ovako sprovedenog dokaznog postupka i savjesne i brižljive ocjene svih provedenih dokaza, svakog pojedinačno i u njihovoj uzajamnoj vezi, u smislu čl.9 ZPP-a, sud je našao da je valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Medju strankama nije sporno, a što je sud utvrdio pregledavanjem audiovizuelnih snimaka sa press konferencije, da je tužena na konferenciji za novinare NVO "Mans" održanoj dana 26.06.2014.godine, izjavila: "Dokazi koje posjedujemo pokazuju da je ove gadosti na internet postavio Vladimir Beba Popović i da je upravo on postavio pitanje da li sam na tom ogavnom snimku baš ja, od svih žena na planeti"... "Prva montaža koja je postavljena na internet pokazuje da je osoba koja je to uradila u tom trenutku na računaru sa kojeg je to postavljeno, imala otvoren e-mail vbpopovic@yahoo.com. Ta fotografija je zatim izbrisana, ali dalje se nalazi u arhivi sajta. Prema zvaničnim podacima, ta adresa je korišćena za registraciju sajta Instituta za javnu politiku, nevladine organizacije registrovane u Crnoj Gori, čiji je osnivač upravo Vladimir Beba Popović", ukazujući tokom postupka da dokazi na koje se poziva, a koje je dostavila sudu ukazuju da je tužilac to uradio dana 11.01.2014.godine. Takođe, nesporno je da je tužilac na dan 11.01.2014. godine bio korisnik e-mail adrese vbpopovic@yahoo.com.

Sporna je dozvoljenost predmetne tužbe u dijelu kojim tužilac traži utvrdjenje povrede prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), obzirom na isticanja tužene da se radi o utvrdjivanju činjenica. Takođe, sporan je osnov tužbenog zahtjeva, odnosno da li je tužena citiranom izjavom neosnovano optužila tužioca za postavljanje na internetu video snimka pornozoolnog sadržaja, i time povrijedila njegovu čast, ugled i dostojanstvo. Osim toga, sporno je da li je tužena dužna da o svom trošku objavi izreku ove presude, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, ili da javno povuče izjavu sa konferencije za novinare od 26.04.2014.godine, kojom je povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), kako je tužilac definisao svoj zahtjev.

Ispitujući prije svega dozvoljenost predmetne tužbe u dijelu stava I petituma, kojim je traženo da sud utvrdi da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled i dostojanstvo), na način što ga je na konferenciji za novinare dana 26.06.2014.godine lažno optužila da je postavio pornozofilni snimak na internet, sud je našao da je ista dozvoljena. Naime, odredbom iz člana 188 stav 1 Zakona o parničnom postupku je propisano da tužilac u tužbi može da traži da sud samo utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave, dok u stavu 2 istog člana stoji da se takva tužba može podići kada je to posebnim propisima predviđeno, kad tužilac ima pravni interes da sud utvrdi postojanje, odnosno nepostojanje nekog prava ili pravnog odnosa ili istinitost, odnosno neistinitost neke isprave prije dospelosti zahtjeva za činidbu iz istog odnosa.

Imajući u vidu citirano zakonsko odredjenje, nasuprot stavu tužene da je tužba u ovom dijelu nedozvoljena, budući da je istom traženo utvrđivanje činjenica, ovaj sud je mišljenja da je tužba podnijeta u skladu sa čl.188 Zakona o parničnom postupku, nalazeći da tužbeni zahtjev iz stava I petituma tužbe ne predstavlja zahtjev za utvrđivanje činjenica, već za utvrđenje postojanja pravnog odnosa između tužioca i tužene, nastalog povodom povrede prava ličnosti tužioca, učinjene od strane tužene, i to neosnovanom optužbom učinjenom na konferenciji za novinare dana 26.06.2014.godine-da je tužilac navodno postavio video snimak pornozofilnog sadržaja na internetu. Pri tome, sud je imao u vidu da je odredbom iz člana 206 Zakona o obligacionim odnosima, propisano da u slučaju povreda prava ličnosti, sud može narediti, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravke, ili narediti da štetnik povuče izjavu kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže naknadom. Dakle, iz upravo citirane zakonske odredbe proizilazi pravni interes tužioca za utvrđenjem postojanja pravnog odnosa nastalog povredom prava ličnosti, čije postojanje predstavlja osnov za traženje drugih prava koja tužiocu po tom osnovu pripadaju, a koja su predviđena članom 206 Zakona o obligacionim odnosima. U tom smislu, ovaj sud je mišljenja da je u slučaju povrede prava ličnosti, odredbama iz čl.205 i čl.206 Zakona o obligacionim odnosima, ostavljena mogućnost individualizacije tužiocu da prema svojim ličnim osjećanjima povredjenosti, formuliše i zahtjev, odnosno izabere adekvatan način zaštite svojih prava, dakle onaj način koji će mu pružiti najveću satisfakciju za pretrpljene duševne bolove zbog povrede prava ličnosti, te da pravni interes tužioca za utvrđenjem postojanja pravnog odnosa između sada parničnih stranaka, nastalog povredom prava ličnosti tužioca učinjenom od strane tužene, ima šire značenje i ne iscrpljuje se u postizanju kondemnatorne zaštite. Na ovakav zaključak, analognim tumačenjem odredaba Zakona o autorskim i srodnim pravima, upućuje i odredba čl.192 Zakona o autorskim i srodnim pravima, kojim je u stavu 1 tačka 1 i 9 normirano da u slučaju povrede isključivih prava po tom zakonu, nosilac prava može zahtijevati da se o trošku povredilaca utvrdi povreda prava i objavi presuda o povredi prava, o čemu postoji ustaljena sudska praksa. Dakle, imajući u vidu da tužilac u konkretnom slučaju pored utvrđenja povrede prava, predmetnom tužbom traži da sud naloži tuženoj određene činidbe u skladu sa čl.206 Zakona o obligacionim odnosima, a pored ostalog objavljivanje izreke ove presude, to se odluka povodom utvrđenja povrede prava, javlja kao prethodno pitanje za odlučivanje o preostalom dijelu tužbenog zahtjeva. S toga je, u odsustvu zahtjeva za naknadu štete po tom osnovu, nužno meritorno odlučivanje o tom dijelu tužbenog zahtjeva, zbog čega je sud odlučio kao pod stavom I izreke presude, nalazeći da je zahtjev tužioca u tom dijelu osnovan.

U prilog ovakvom zaključku suda ide i pravni stav izražen u presudi ovog suda P.br.1522/10 od 22.07.2011.godine, koja je potvrđena presudom Višeg suda u Podgorici Gž.br.4930/2011-10 od 03.04.2012.godine, donijetoj iz istog činjeničnog i pravnog osnova,

takodje izmedju fizičkih lica, kao parničnih stranaka, a kojom je u izreci utvrđena povreda prava ličnosti tužioca u tamošnjoj parnici.

Odlučujući o osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je pošao od odredbe člana 205 st. 1 Zakona o obligacionim odnosima, kojim je propisano da ko drugom povrijedi čast, kao i ko iznosi ili prenosi neistinite navode o prošlosti, o znanju, osposobnosti drugog lica, ili o čemu drugom, a zna ili bi morao znati da su neistiniti, i time mu prouzrokuje materijalnu štetu dužan je naknaditi je, dok stav 2 istog člana predviđa da ne odgovara za prouzrokovanu štetu onaj ko učini neistinito saopštenje o drugom, ne znajući da je ono neistinito, ako je on ili onaj kome je saopštenje učinio imao u tome ozbiljnog interesa. Takodje, sud je imao u vidu odredbu člana 206 istog zakona, kojim je normirano da u slučaju povreda prava ličnosti sud može narediti, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno ispravke, ili narediti da štetnik povuče izjavu kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže naknadom.

Nadalje, članom 8 Zakona o parničnom postupku je propisano da su stranke dužne da iznesu sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok je shodno članu 217 istog zakona svaka stranka dužna da iznese činjenice i predloži dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivne stranke, a da dokazivanje obuhvata sve činjenice koje su važne za donošenje odluke. Odredbom iz člana 219 citiranog zakona je predviđeno da ako sud na osnovu izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću da utvrdi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključuje primjenom pravila o teretu dokazivanja, kao i da stranka koja tvrdi da ima neko pravo snosi teret dokazivanja činjenice koja je bitna za njegov nastanak ili ostvarivanje, ako zakonom nije drukčije određeno, a da stranka koja osporava postojanje nekog prava snosi teret dokazivanja činjenice koja je spriječila njegov nastanak ili ostvarivanje ili usljed koje je ono prestalo da postoji, ako zakonom nije drukčije određeno.

Predmet tužbenog zahtjeva u ovoj pravnoj stvari je utvrđenje da je tužena povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), na način što ga je na konferenciji za novinare održanoj 26.06.2014.godine, neosnovano optužila da je postavio pornozofilni video snimak na internetu. Imajuću u vidu naprijed citiranu izjavu koju je tužena na konferenciji za novinare NVO MANS održanoj dana 26.06.2014.godine, iznijela javno, u kontekstu citiranog zakonskog odredjenja, jasno je da je na tuženoj teret dokazivanja istinitosti činjenice-da je tužilac postavio na internetu sporni video snimak pornozofilnog sadržaja, odnosno pak činjenica da tužena nije znala, ili nije morala znati da je sadržaj učinjene izjave neistinit. Ovo tim prije što na tužiocu ne leži teret dokazivanja negativne činjenice, već je upravo na tuženoj teret dokazivanja postojanja činjenica na kojima je zasnovala svoje navodno prethodno nesumnjivo uvjerenje, budući da sud odlučuje na temelju egzaktnih činjenica, koje utvrđuje iz dokaza koje su stranke predložile.

Radi utvrđivanja odlučne činjenice-da li je tužilac postavio sporni snimak na internetu, odnosno ako jeste da li je isti (prema tvrdnji tužene), postavio na dan 11.01.2014.godine, sud je proveo vještačenje po stalnom sudskom vještaku informaciono-tehničke struke Lakić Marku.

Iz nalaza i mišljenja vještaka informaciono-tehničke struke Lakić Marka od 02.02.2015.godine, proizilazi da je u postupku vještačenja vještak imao u vidu spise predmeta formirane po predmetnoj tužbi, te analizirao sljedeće web adrese, i to: <http://zokstersomething.com/2014/01/11/promocija-podgorice-na-svetskim-porno-kinoloskim-sajtovima/>;

<http://zokstersomething.com/2014/01/11/promocija-podgorice-na-svetskim-porno-i-kinoloskim-sajtovima/screen-shot-2014-01-11-at-21-01-03/>;
<http://zokstersomething.com/2014/01/11/promocija-podgorice-na-svetskim-porno-i-kinoloskim-sajtovima/screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40/>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-3.mpg>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-Untitled-22.jpg>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-Untitled-23.jpg>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-Untitled-25.jpg>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-Untitled-26.jpg>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20interne%0t2.png>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20internet%203.png>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20internet%204.png>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20internet%205.png>;
<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20internet%2041.png>, i

<https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:nullVanja%20internet.png>
. Po nalaženju vještaka na blogu (sajtu) <http://zokstersomething.com/> je od strane blogera „zokstera“ dana 11.01.2014.godine u 20:28 časova postavljen blog pod nazivom „Promocija Podgorice na svetskim porno i kinološkim sajtovima“, te da je osim naslova na blogu postavljena i fotografija ovdje tužene, koja fotografija nije učitana sa računara, već je linkovana sa adrese: <http://static.politika.co.rs/uploads/rubrike/257892/i/1/Vanja-Calovic1.jpg>. Dalje sud utvrđuje da je postavljena i fotografija-Screenshoot i da se ova fotografija nalazi na linku <https://zokstersomething.files.wordpress.com/2014/01/screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40.png>, a da se ispod fotografije nalazi tekst: „Vanja Čalović u akciji“ i sljedeći link: <https://www.google.com/search?q=vanja+%C4%8Dalovic%87&client=safari&rls0en&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=5RUpiKMMf6yAOuyyAo&ved=0AkQAUoAQ&biw=1439&bih=719>, dok je na sljedećoj slici prikaz bloga, kako sada izgleda, nalazeći da je razlika je u slici Screen shot-a. Nadalje, dana 11.01.2014.godine u 21:20 časova dodata je još jedna fotografija-Screenshot, a takodje dana 11.01.2014.godine u 22:33 časova bloger „zokster“ je ostavio komentar sljedeće sadržine: „The secret life of a famouse fighter for human rights from Podgorica show that she is ever greater fighter for animal pleasure. Vanja Calovic with their favorite long-term Dalmatians partner“. Po nalaženju vještaka, dvije fotografije-ScreenShot-a postavljene na blogu se razlikuju u dva dijela, i to: ScreenShot sa nazivom-screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40.png i ScreenShot sa nazivom screen-shot-2014-01-11-at-21-01-03.png. Dalje proizilazi da je vještak analizom obje fotografije došao do zaključka da su obje fotografije-SceenShot najvjerovatnije nastale na istom računaru, tj.Lap Top-u, do kojeg zaključka je vještak došao iz sljedećih razloga, i to:obje fotografije su nastale na Lap Top-u koji ima Mac OS; obje fotografije su najvjerovatnije ScreenShot (prikaz ekrana), pri čemu se naziv obje fotografije sastoji od riječi screen shot i datuma nastanka; nazivi fotografija i vrijeme na satu LapTop-u na kojem su nastale se poklapaju (naziv-screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40.png vrijeme 20:28, naziv-screen-shot-2014-01-11-at-21-01-03.png vrijeme 21:01); stanje baterije prikazane na fotografiji ukazuje da se radi o Lap Top-u (na fotografiji nastaloj u 20:28 časova stanje baterije je 72%, a na fotografiji nastaloj u 21:01 stanje baterije 58%). Nadalje, vještak je našao da se na dvije fotografije-ScreenShot-a razlika ogleda u dvije stvari, na način što je izvršio uporedjivanje dva ScreenShot-a, i to ScreenShot sa nazivom-screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40.png i ScreenShot sa nazivom-screen-shot-2014-01-11-at-21-01-03.png i

utvrdio dvije razlike medju njima. Prva razlika se ogleda u tome da na paleti sa alatima i otvorenim prozorima vidi se da su na ScreenShot-u nastalom u 21:01 časova pokrenuta dva programa više nego na ScreenShot-u nastalom u 20:28 časova, a takodje da se vidi da je jedan od ta dva otvorena prozora prikaz jedne od dvije sporne fotografije-ScreenShot-a. Druga razlika se ogleda u prikazu internet pretraživača. Na ScreenShot-u nastalom u 20:28 časova je prikazano da je na internet pretraživaču otvoreno pet stranica (jezičaka), dok je na ScreenShot-u nastalom u 21:01 časova vještak utvrdio da je na internet pretraživaču otvorena samo jedna-aktuelna stranica. Analizom pet otvorenih stranica (jezičaka), vještak je došao do zaključka da je na LapTop-u na kojem su napravljeni sporni Screen Shot-ovi najvjerojatnije izvršeno logovanje na Yahoo mail nalog korisnika vbpopovic (treći jezičak), kao i da je otvorena stranica sa nazivom „Vanja-Dropbox“ (četvrti jezičak), što odgovara prikazu kada se pristupi linku https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#, tj. linku na sajtu <https://www.dropbox.com/>, na kojem se nalazi sporni video snimak i deset spornih fotografija. Kako se radi o Screen Shot-u-fotografiji, to se ne može decidno tvrditi da je ista pouzdana, tj. da na istoj nije vršena foto obrada-montaža, te se kao takva ne može uzeti za donošenje decidnog mišljenja vještaka. Nadalje, vještak je utvrdio da je na sajtu <https://www.dropbox.com/> postavljen jedan sporni video snimak i deset spornih fotografija, i to na linku <https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#1h:null-Vanja%20internet%204.png>, da se jedna od deset navedenih fotografija naziva „Vanja internet 4.png“ i nalazi se na linku <http://zokstersomething.com/> i da je nemoguće utvrditi ko je i kada postavio jedan sporni snimak i deset spornih fotografija na sajtu <https://www.dropbox.com/>. Što se tiče sajta <http://3animalsexube.com/>, vještak je izvršio pretragu po dvije ključne riječi „ACOGRAND“ i „PODGORICA“, iz razloga što se sporni video snimak prikazan na Screen Shoot-u naziva „PODGORICA“, a objavio ga je korisnik „ACOGRAND“. Kako nije pronađen nijedan rezultat koji odgovara uslovima pretrage-dvije navedene ključne riječi, po nalaženju vještaka nemoguće se izjasniti da li je na ovom sajtu postojao sporni video snimak, kao i to ko je i kada postavio isti na ovom sajtu. U konačnom, sud utvrdjuje da je vještak u postupku vještačenja vršio pretragu na tri web sajta, i to: http://zokstersomething.com, <https://www.dropbox.com/> i <http://3animalsexube.com/>. Na osnovu svega navedenog, vještak je mišljenja da na osnovu uvida u spise predmeta i analizom sajtova <http://zokstersomething.com/>, <https://www.dropbox.com/> i <http://3animalsexube.com/>, nijesu pronađeni podaci o licu koje je izvršilo postavljanje spornog snimka na internetu, već da je detaljnom analizom navedenih sajtova utvrđeno sljedeće: da se na sajtu http://zokstersomething.com nalazi tekst, tri fotografije i dva linka (detaljno pojašnjeno na stranama 2 i 6 nalaza i mišljenja), da je navedeni blog (tekst, fotografije i linkove) objavio bloger „zokster“ dana 11.01.2014.godine, a da je nemoguće utvrditi podatke za blogera „zokster“, te da na sajtu <http://zokstersomething.com/> nije objavljen video snimak; da se na sajtu <https://www.dropbox.com/> nalazi jedan sporni video snimak i deset spornih fotografija, te da je nemoguće utvrditi ko je i kada postavio navedeni snimak i fotografije na sajtu <https://www.dropbox.com/>; i da na sajtu <http://3animalsexube.com/> ne postoji snimak tražen po navedenim ključnim riječima, tako da je nemoguće bilo utvrditi da li je na sajtu <http://3animalsexube.com/> postojao snimak, kako je prikazano na ScreenShot-ovima na sajtu http://zokstersomething.com i fotografijama na sajtu <https://www.dropbox.com/>.

Odgovarajući na pitanja tužioca, vještak je neposredno na ročištu glavne rasprave 20.03.2015.godine pojasnio da se na osnovu detaljne analize dokumentacije koja egzistira u spisima predmeta, odnosno uvidom u sajtove-linkove posebno navedene u nalazu i mišljenju, ne može utvrditi kada su prvi put postavljeni sporni snimak, odnosno fotografije na internetu, niti uopšte postoje datumi da su isti objavljeni na sajtu www.dropbox.com. Medjutim, na sajtu www.zokstersomerthing.com postoje podaci o datumu objavljivanja. Na

njemu je objavljen link na video koji se nalazi na sajtu www.dropbox.com, ali ne i sami snimak već samo dvije fotografije. Kada je u pitanju treći sajt www.3animalsekstube.com, na istom trenutno ne postoji niti snimak niti fotografije, a po slikama se samo može pretpostaviti da je na istom postojala fotografija, što je detaljno objasnio u svom nalazu i mišljenju. Dalje je pojasnio da se na sajtu www.dropbox.com u trenutku vještačenja nalazila fotografija sa sajta www.3animalsekstube.com, ali ne može da se izjasni kada je ista postavljena. Istakao je da je sa osnovnim računarskim znanjem moguće izmijeniti svaku fotografiju, pa tako i spornu fotografiju i umjesto vbpopovic staviti bilo šta drugo.

Na pitanja punomoćnika tužene, vještak je odgovorio da ukoliko se podje od pretpostavke da je fotografija vjerodostojna, može se doći do zaključka da je bilo pristupljeno na dropbox sajtu vanja-dropbox. Pojasnio je da servis dropbox služi za postavljanje digitalnog materijala (video, slika), na tom sajtu, a onda putem linkova šerovanje sa drugim korisnicima interneta, da služi i u svrhu objavljivanja materijala za slučaj da neko nema svoj sajt ili da nema dovoljno prostora na svom sajtu, pojašnjavajući da se na dropbox nalogu prvo najprije mora izvršiti registracija unošenjem osnovnim podataka, kao što su ime, prezime, datum rođenja i ostalo, te da se po registraciji dropbox nalogu može pristupiti na sličan način kao i bilo kojem drugom webservisu-unošenjem username-a i pasvorda. Naveo je da se sadržaj iz dropbox naloga može podijeliti na internet na razne načine, da je jedan od načina klikom na opciju šer, ali da se može podijeliti samo kopiranjem linka, te da konkretno kada je u pitanju blog www.zokstersomething.com, navedeni sadržaj je podijeljen na internet, na način što je prvo unijet tekst naveden u nalazu na engleskom jeziku, a na kraju iskopiran link. Istakao je da se na osnovu fotografije ne može utvrditi da je sa računara na kojem su nastale dvije sporne fotografije izvršeno šerovanje ili dijeljenje navedenog linka, da je moguće samo, ali pod pretpostvkom da su autentične fotografije, tvrditi da je sa tog računara pristupano sajtu www.3animalsextube.com. Termin šerovanje podrazumijeva da ukoliko neko neki link, sliku ili video podijeli ili objavi na više mjesta na internetu. Odredjeni sadržaj koji se šeruje mora biti prethodno postavljen na internetu, da šerovanje nekog linka ne podrazumijeva i šerovanje videa, sa razloga što ako neko pogleda stranu na koju je šerovan link on će vidjeti samo link adresu, a ne i materijal koji se šeruje, što znači da ako ne klikne na taj link, on neće ni znati šta je na njemu objavljeno. Svako ko ima pristup internetu može pristupiti materijalu koji se šeruje. Svako šerovanje je dijeljenje informacija i na taj način se daje na znanje javnosti.

Na pitanje punomoćnika tužioca, vještak je odgovorio da su u konkretnom slučaju informacije koje su dijeljene date na znanje opštoj javnosti, sa razloga što su informacije odnosno sadržaj objavljeni na blogu kojem može pristupiti svaki korisnik interneta.

Na posebno pitanje suda, vještak je odgovorio da termin postaviti odgovara terminu objaviti i da se svaki sadržaj može objaviti tj. postaviti na internetu više puta na istom mjestu, ili na više različitih mjesta.

Sud je u cjelosti prihvatio nalaz i mišljenje, odnosno usmeno izjašnjenje vještaka informaciono-tehničke struke Lakić Marka, kao jasan, objektivan i stručan, dat u skladu sa pravilima nauke i vještine, imajući u vidu da ni stranke nijesu imale prigovora na isti.

Da bi utvrdio da li je iznošenje ovakvih navoda o tužiocu imalo za posljedicu povredu ugleda, časti i dostojanstva, sud je saslušao tužioca u svojstvu parnične stranke. Iz iskaza tužioca sud zaključuje da je bio primoran da podnese predmetnu tužbu, jer ga je na konferenciji za novinare koja je održana 26.06.2014.godine, tužena javno optužila da on stoji iza montiranja i postavljanja snimka na kojem se nalazi seks žene sa životinjom, te da

se prije 26.06.2014.godine danima u javnosti pričalo o tome da li je na tom snimku sa psom Vanja Čalović ili nije. Pojasnio je da je dana 11.01.2014.godine sjedio u prostorijama Instituta za javnu politiku, sa jednim svojim poznanikom, čiji identitet ne želi da otkriva, a koji je inače urednik jednog medija iz Podgorice, koji ga je tom prilikom, zbog aktuelnosti te teme pitao da li je upoznat, odnosno da li je vidio snimak Vanje Čalović. On mu je na to odgovorio da nije i odmah zatim u njegovom prisustvu pozvao koleginicu iz Instituta za javnu politiku, čiji je on osnivač i direktor, i pitao je da li joj je poznato nešto za taj snimak, na šta mu je ona odgovorila da jeste, izražavajući čudjenje kako on za to ne zna i nije vidio. Ona mu je tom prilikom rekla da je u posjedu snimka, zbog čega je zamolio da mu isti pošalje, to jest forvarduje ili proslijedi. Nakon što mu je isti prosljedila, mogao je da zaključi da joj je (koleginici), ovaj snimak poslat na e-mail adresu Instituta za javnu politiku office@publicpolicuinstitute.eu. Njemu je prethodno ovaj poznanik rekao da je na tom snimku Vanja Čalović i odmah pošto mu je stigao, u njegovom prisustvu je odgledao snimak i bio je šokiran. Ovaj poznanik mu je rekao da taj snimak datira još prije godinu-dvije i da je poznat i njemu i drugima, odnosno da su ga gledali godinu-dvije dana ranije. Bio je šokiran da toliko dugo postoji takav snimak koji se vezuje za javnu ličnost u Crnoj Gori i zbog toga bio primoran da pozove još neke urednike medija i poznanike iz Crne Gore, kako bi ih pitao da li su dobili taj snimak i da li su upoznati da on postoji. Gledanjem spornog snimka mogao je da zaključi da se na njemu nalazi Vanja Čalović. U trenutku kada je zaključio da je sporni snimak njegovoj koleginici poslat na e-mail adresu Instituta za javnu politiku, mogao je istovremeno da zaključi da je pored adrese Instituta, taj isti snimak poslat i na stotine drugih adresa koje su bile vidljive, a među kojima ima puno ljudi koje on poznaje, a od kojih je takodje čuo da su od ranije upoznati sa spornim snimkom i da iz tog razloga njima to nije toliko senzacionalno, kao što je bio slučaj sa njim. Nakon što je dobio potvrdu od svih njih da se na tom snimku nalazi Vanja Čalović, a znajući da će to biti interesantno nekim strukturama van Crne Gore, tim prije što tim ljudima kojima šalje, Vanja Čalović predstavlja moralnu vertikalnu crnogorskog društva, jer je takva slika o njoj stvorena kroz medije, automatski je odlučio da taj snimak prosledjuje na što veći broj e-mail adresa, konkretno ljudima koji su povezani sa medijima i civilnim sektorom. Ne osporava činjenicu da je taj snimak prosledjivao, tj. šerovao, sa razloga jer se Vanja Čalović bavi zaštitom ljudskih prava, slobode govora i javna je ličnost, pa je smatrao da je njegova dužnost da javnosti da na znanje o kakvoj se ličnosti radi, a tim prije jer je ona njega prethodno javno klevetala, fotografisala po kafanama i iznosila klevete i uvrede. Osim toga, smatrao je da ima obavezu da navedeno da javnosti na znanje, shodno rezoluciji 1165 Savjeta Evrope o pravu na privatnost. Ovaj snimak on je slao narednih nekoliko dana intezivno, a i nakon toga, pojašnjavajući da ukoliko bi ga neko pitao da li je u posjedu istog, on bi mu svakako slao. Počev od polovine januara 2014.godine pa do 26.06.2014. godine, njegovo ime se nije pominjalo u javnosti, u smislu bilo kakve veze njega, Vanje Čalović i tog snimka, a konkretno da je on to postavio ili motnirao. Negdje u aprilu, maju 2014.godine počinju aktivni komentari i priča o snimku na većini portala, pa čak i da se pojavljuju i linkovi sa tim snimkom. Tek 26.06.2014.godine na konferenciji za novinare njega Vanja Čalović optužuje da je on montirao i postavio sporni snimak na internetu. Tvrdi da nije postavio sporni snimak, već ih je samo slao na druge adrese, vjerovatno kao i stotine drugih primalaca tog snimka. Prije svega na tu činjenicu ukazuje činjenica da je prvi put čuo i vidio sporni snimak tek 11.01.2014.godine, a da je on postavljen najkasnije 30.12.2013.godine, a možda i ranije, dakle prije ovog 11.01.2014.godine. Istakao je da je sporni snimak postavljen na internetu najkasnije 30.12.2013.godine, jer je to utvrdio uvidom u e-mail koji mu je poslala koleginica iz Instituta za javnu politiku, a u čijem prilogu je bio snimak, jer je na tom e-mailu stajao datum 30.12.2013.godine, što znači da je njoj i na ostale mejl adrese poslat 30.12.2013.godine, dakle 11 dana prije 11.01.2014.godine, što znači da je taj snimak postavio na internetu neko drugi, a ne on. Dana 11.01.2014. godine sporni snimak poslao je na e-mail adresu svog prijatelja Janić Zorana iz Republike Srbije, koji se bavi ljudskim

pravima, a koji je inače vlasnik bloga zokstersomething.com. Janić mu je javio da mu je rezolucija loša i zamolio ga da mu on slika na njegovom kompjuteru i pošalje na istu e-mail adresu, što je on i učinio. Zoran Janić je ovaj snimak okačio na svoj blog www.zokstersomething.com. Odvratno se osjećao kada je čuo navode sa konferencije kojim ga je Vanja Čalović optužila i dovela u vezu sa postavljanjem i motniranjem spornog snimka, a naročito iz razloga jer mu je bilo jasno da želi da sakrije njenu bruku i muku i da sve ispolitizuje. Svoje tvrdnje tužena je zasnovala na tome što je zajedno sa svojim pomagačima tog istog dana 26.06.2014.godine vidjela da je dana 11.01.2014.godine, njegov prijatelj Zoran Janić na blogu okačio taj snimak sa njegovom e-mail adresom, pri čemu ne spori da je njegova tadašnja e-mail adresa sa koje je poslao snimak Zoranu Janiću bila vbpopovic@yahoo.com i da je to uradio dana 11.01.2014. godine. Dakle, njemu Vanja Čalović spočitava da je on taj koji je montirao i postavio sporni snimak, a što on kategorički negira, pojašnjavajući da je razlog zašto je podnio predmetnu tužbu taj što je na stotine medija i portala iz zemlje i inostranstva, kao i nevladinih organizacija dobilo poruke od Vanje Čalović sadržine koja ga tereti, i to počev od 26.06.2014.godine pa u kontinuitetu intezivno narednih nekoliko nedjelja, pa i do današnjeg dana, a što je sve svakako uticalo na njegovo ime, posao, kredibilitet, odnosno porodicu, time što je doveden u vezu sa zoofilijom, a sa čim svakako nema nikakve veze.

Na pitanje svog punomoćnika, odgovorio je da je u predmetnoj tužbi naveo da je dana 30.12.2013.godine, na e-mail adresu Instituta za javnu politiku primio sporni snimak sa nepoznate adrese. Na pitanja punomoćnika tužene, odgovorio je da ne može precizno da se sjeti da li je njega tužena na konferenciji optužila da je on i montirao i postavio sporni snimak, ali da je bitno da je tom njenom izjavom stvorena o njemu loša slika u javnosti, a posebno dovodeći ga u vezu sa zoofilijom, da je gledao snimak sa press konferencije, da je prilikom prvog obraćanja javnosti, nakon predmetne konferencije, izjavio da nema veze sa spornim snimkom, a što i danas tvrdi, jer ga tužena nije optužila da je šerovao, nego da je montirao i postavio sporni snimak, te da ne osporava činjenicu da je 31.01.2014.godine poslao ovaj snimak i na e-mail adresu urednika "Kurira", a na njegovo traženje. Na dalja pitanja punomoćnika tužene, odgovorio je da postavljanje u informaciono-tehničkom smislu, znači u čin kačenja i postavljanja određenog sadržaja, snimka ili fotografije, na koji način se čini dostupno javnosti i to se radi prvi put i jedanput, dok sa druge strane šerovanje podrazumijeva prosledjivanje već postavljenog materijala na internet na druge e-mail adrese, da je u konknetnom slučaju samo šerovao e-mail sa dodatkom na kojem se nalazio snimak, što znači da nije prethodno pošao na internet i samostalno otkrio taj sajt na kojem je snimak već postavljen, te da pod pojmom šerovanje misli isključivo slanje putem e-maila. Na dalja pitanja punomoćnika tužene odgovorio je da je u svom iskazu decidno naveo da je na osnovu e-maila od 30.12.2013.godine zaključio da je sporni snimak postavljn na internetu najkasnije 30.12.2013.godine, što ostavlja mogućnost da je postavljen i prije tog datuma, napominjući da nije u saznanju niti kad je postavljen, niti ko ga je postavio, a kategorički tvrdi da se sa njim prvi put upoznao 11.01.2014.godine, kada mu je poslat na njegov privatni e-mail, te da mu povredjuje lično dostojanstvo, čast i ugled optužba i kleveta koja je iznijeta od strane Vanje Čalović, a koja ga dovodi u vezu sa zoofilijom, montiranjem i posavljanjem spornog snimka, i bez obzira na činjenicu da je isti taj snimak dalje prosledjivao i šerovao, tim prije što šerovanje ne smatra nemoralnim činom, već naprotiv na taj način podržava najveće vrijednosti evropskih, demokratskih sloboda i prava. Na dalja pitanja punomoćnika tužene, odgovorio je da je u tužbi naveo da je ocrnjen i izložen progону i to na način što je ova vijest koja mu se spočitava da je u vezi sa zoofilijom, objavljena na stotine medija i portala u Crnoj Gori i šire, gdje je objavljena njegova privatna e-mail adresa koju je zbog toga bio primoran da promijeni. Takođe, pored objavljenih članaka tužena i njena nevladina organizacija su ove klevete slali i njegovim klijentima i donatorima, kao i poslovnim partnerima, a što se sve odrazilo i na njegovo poslovanje. Na

dalje pitanje punomoćnika tužene, odgovorio je da u nekim profesionalnim medijima, i to RTCG, Antena M, Pobjeda, demantovao tvrdnje tužene, navodeći da sa tim nema nikakve veze, ali je kampanja nastavljena i poslije objavljivanja njegovog demantija, navodeći da je demantovao isključivo navode tužene sa konferencije, a što je bio razlog da ne pominje detalje koji se tiču slanja ScreenShot-a vlasniku bloga zokstersomething.com. Na dalje pitanje punomoćnika tužene odgovorio je da nije dostavio dokaz da je poslao snimak Zoranu Janiću, jer je predmet ovog spora navodno postavljanje spornog snimka na internetu, a ne slanje e-maila Zoranu Janiću, navodeći da sa svog e-maila neki sadržaj može da pošalje isključivo na neki drugi e-mail. Na naknadno pitanje svog punomoćnika, odgovorio je da sa tabloidom "Informer" nema nikakve veze, niti kontakte, osim što sa vlasnikom tog tabloida, novinarom iz Srbije ima višegodišnje sudske procese po tužbama koje je podnosio protiv njega i novina koje je ranije izdavao, te da novinare iz tabloida "Informer" iz Crne Gore ne poznaje, niti sa istima ima bilo kakav kontakt. Na naknadno pitanje punomoćnika tužene, odgovorio je da stranim ambasadama u Crnoj Gori, nije slao sporni snimak, jer je zaključio da im je isti već poslat 30.12.2013. godine, a što se vidi iz spiska imejl adresa, tj.primalaca medju kojima i e-mail Instituta za javnu politiku office@publicpoliccyyinstitute-eu.

Nasuprot tvrdnjama tužene da njenom istinitom i na dokazima zasnovanom izjavom na press konferenciji od 26.06.2014.godine, nije mogla povrijediti prava ličnosti tužioca, jer je ta izjava potpuno istinita i potvrđena dokazima, po ocjeni suda tužena u ovom postupku do zaključenja glavne rasprave nije pružila sudu valjane dokaze koji nedvosmisleno potvrđuju istinitost iznijetih navoda-da je upravo tužilac dana 11.01.2014.godine postavio sporni video snimak na internetu, ili pak dokaze iz kojih bi proizlazila izvjesnost da je tužilac odgovoran za postavljanje spornog snimka na internetu, koja izvjesnost je takvog inteziteta da tužena nije znala, niti je morala znati da je njena izjava neistinita. Štaviše, tužena, na kojoj je bio teret dokazivanja istinitosti iznešenih informacija, se svjesno i odlučno nije odazvala pozivu suda, radi izvođenja dokaza saslušanjem u svojstvu parnične stranke, a na koji način bi eventualno osporila pravo tužioca na koje pretenduje predmetnom tužbom, odnosno dokazala tačnost navedene izjave.

Naime, svoje navodno nesumnjivo uvjerenje da je upravo tužilac dana 11.01.2014. godine postavio sporni snimak na internetu, tužena zasniva na tvrdnji da se iz pismenog izvoda sa sajta na kojem je sporni snimak objavljen sa ScreenShot-fotografijama, nesporno utvrđuje da je lice koje je objavilo fotografiju na internetu imao istovremeno otvoren e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com, da je ta prva fotografija ubrzo uklonjena sa sajta, ali da je ostala u arhivi, te da materijalni dokazi potvrđuju da je fotografiju i montirani snimak na internetu postavilo lice koje ima e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com. Time se, prema tvrdnji tužene nesporno utvrđuje da je fotografija sa spornog snimka na blogu www.zokstersomething.com, zapravo fotografija sa računara osobe koja je u tom trenutku imala otvoren e-mail nalog vbpopovic@yahoo.com, obzirom da je tužilac u svom iskazu priznao da je ScreenShot objavljen na blogu www.zokstersomething napravio upravo on i da je to ScreenShot iz njegovog ličnog računara. U konačnom, tužena ističe da je nesporno da je u isto vrijeme na istom računaru tužioca bio otvoren dropbox nalog u kome se nalaze sporni snimak i fotografije, a koji su preko tog dropbox naloga putem linka postavljeni na internetu.

Medjutim, uz potpuno prihvatanje nalaza i mišljenja vještaka informaciono-tehničke struke, koji ničim nije doveden u sumnju, budući da na isti nije prigovorila niti jedna od parničnih stranaka, sud je utvrdio da nijesu pronadjeni podaci o licu koje je izvršilo postavljanje spornog snimka na internetu, što samim tim isključuje mogućnost da je to učinio upravo tužilac, u smislu kategorične tvrdnje tužene, a što je bilo opredjeljujuće

prilikom odlučivanja o ovom dijelu tužbenog zahtjeva. Naime, po mišljenju vještaka koje je formirano u postupku vještačenja, nemoguće utvrditi ko je i kada postavio jedan sporni snimak i deset spornih fotografija na sajtu <https://www.dropbox.com/>, odnosno nemoguće je izjasniti se da li je na sajtu <http://3animalsextube.com/> postojao sporni video snimak, kao i to ko je i kada postavio isti, te da na sajtu <http://zokstersomething.com/> nije objavljen sporni video snimak. Ovakvom konačnom mišljenju vještaka prethodila je detaljna analiza navedenih sajtova, kojom prilikom je utvrđeno da se na sajtu <http://zokstersomething.com> nalazi tekst, tri fotografije i dva linka (detaljno pojašnjeno na stranama 2 i 6 nalaza i mišljenja), da je navedeni blog (tekst, fotografije i linkove) objavio bloger „zokster“ dana 11.01.2014.godine, a da je nemoguće utvrditi podatke za blogera „zokster“, te da na sajtu <http://zokstersomething.com/> nije objavljen video snimak; da se na sajtu <https://www.dropbox.com/> nalazi jedan sporni video snimak i deset spornih fotografija, te da je nemoguće utvrditi ko je i kada postavio navedeni snimak i fotografije na sajtu <https://www.dropbox.com/>; i da na sajtu <http://3animalsextube.com/> ne postoji snimak tražen po navedenim ključnim riječima, tako da je nemoguće utvrditi da li je na sajtu <http://3animalsextube.com/> postojao snimak, kako je prikazano na ScreenShot-ovima na sajtu <http://zokstersomething.com> i fotografijama na sajtu <https://www.dropbox.com/>. Dalje, uvidom u dva ScreenShot-a, i to ScreenShot sa nazivom-screen-shot-2014-01-11-at-20-28-40.png i ScreenShot sa nazivom-screen-shot-2014-01-11-at-21-01-03.png, a što je potvrđeno nalazom i mišljenjem vještaka, proizilazi da je na ScreenShot-u nastalom u 20:28 časova prikazano da je na internet pretraživaču otvoreno pet stranica (jezičaka), dok je na ScreenShot-u nastalom u 21:01 časova vještak utvrdio da je na internet pretraživaču otvorena samo jedna-aktuelna stranica. U krajnjem, analizom pet otvorenih stranica (jezičaka), vještak je došao do zaključka da je na LapTop-u na kojem su napravljeni sporni Screen Shot-ovi najvjerovatnije izvršeno logovanje na Yahoo mail nalog korisnika vbpopovic (treći jezičak), kao i da je otvorena stranica sa nazivom „Vanja-Dropbox“ (četvrti jezičak), što odgovara prikazu kada se pristupi linku <https://www.dropbox.com/sh/hxpqkzn0w4ak2jw/pvfC6CMOUt#/-tj> linku na sajtu <https://www.dropbox.com/>, na kojem se nalazi sporni video snimak i deset spornih fotografija.

Dakle, sve i kada bi se prihvatila tvrdnja tužene da je sajtu www.zokstersomething.com, u pitanju ScreenShot-fotografija spornog snimka sa računara tužioca, po ocjeni ovog suda iz istih bi se jedino nesumnjivo moglo utvrditi da je u momentu sačinjavanja fotografije, na računaru bio otvoren e-mail nalog na ime tužioca vbpopovic@yahoo.com, kao i stranica sajta www.dropbox.com, na kojoj se nalazio sporni snimak i fotografije, ali da se pri tome, kako vještak navodi ne može utvrditi ko je sporni snimak i fotografije postavio na internetu.

U tom kontekstu, sud je cijenio iskaz tužioca dat u svojstvu parnične stranke, u dijelu u kojem navodi da je sporni snimak dana 30.12.2013.godine poslat na e-mail adresu NVO Instituta za javnu politiku office@publicpolicyinstitute.eu, čiji je on osnivač, a što sud utvrđuje i uvidom u spisak e-mail adresa koji je tužilac dostavio na ročištu glavne rasprave 03.02.2015.godine. Tužilac je dalje naveo da mu je dana 11.01.2014.godine sa e-mail adrese Instituta za javnu poliitiku office@publicpolicyinstitute.eu poslat e-mail sa spornim snimkom na privatnu e-mail adresu vbpopovic@yahoo.com, kada je prvi put izvršio pregled spornog snimka i od tog trenutka isti šerovao-prosledjivao na brojne e-mail adrese svojih prijatelja, poznanika i kolega, a između ostalog da je ScreenShot koji sadrži fotografiju spornog snimka poslao na e-mail svog prijatelja Janjić Zorana iz Republike Sbjije, koji je inače vlasnik bloga www.zokstersomething.com, a koji je tog istog dana, dakle 11.01.2014.godine okačio na svom blogu. Iskaz tužioca sud je cijenio kao istinit i objektivan, jer je isti u saglasnosti sa nalazom i mišljenjem vještaka koji je sud u potpunosti prihvatio, a iz kojeg pored ostalog utvrđuje da na sajtu <http://zokstersomething.com> nalazi tekst, tri fotografije i dva linka (detaljno pojašnjeno na stranama 2 i 6 nalaza i mišljenja), da je

navedeni blog (tekst, fotografije i linkove) objavio bloger „zokster“ dana 11.01.2014.godine, da je nemoguće utvrditi podatke za blogera „zokster“, te da na sajtu <http://zokstersomething.com/> nije objavljen video snimak. Dakle, iz predmetnog nalaza i mišljenja proizilazi da sporni video snimak zapravo nije postavljen na sajtu <http://zokstersomething.com/>, iako tužena tvrdi da je to upravo učinio tužilac dana 11.01.2014.godine. S tim u vezi, za ukazati je da je iz usmenog izjašnjenja vještaka sud utvrdio da termin „postaviti“ neki sadržaj na internetu, odgovara terminu „objaviti“.

Osim navedenog, u prilog zaključku suda da tužena tokom postupka do zaključenja glavne rasprave nije dokazala istinitost svojih javno iznijetih navoda-da je tužilac postavio sporni snimak na internet dana 11.01.2014.godine, ide i usmeno izjašnjenje vještaka sa ročišta glavne rasprave 20.03.2015.godine, da određeni sadržaj koji se šeruje mora biti prethodno postavljen na internetu, što znači da je sporni video snimak, koji tužilac ne spori da je šerovao-prosledjivao na brojne e-mail adrese svojih prijatelja, poznanika i kolega, prethodno morao biti postavljen na internetu.

Dakle, prihvatanjem iskaza tužioca u kojem tvrdi da je dana 11.01.2014.godine sporni snimak primio na svoju privatnu e-mail adresu vbpopovic@yahoo.com, nakon čega je izvršio pregled sadržaja na istom, a zatim ga isključivo putem e-mail-a šerovao-prosledjivao na druge e-mail adrese, a između ostalih i na e-mail vlasnika bloga www.zokstersomething.com, te da je sporni snimak bio dostupan korisnicima interneta mnogo ranije nego što je on saznao za njega, i dovodjenjem istog u vezu sa rezultatima vještačenja i usmenim izjašnjenjem vještaka, sud zaključuje da tužilac nije postavio sporni snimak na internetu, jer da bi ga šerovao-prosledjivao na druge e-mail adrese, isti je prethodno morao biti postavljen na internetu.

Takodje, da tužena nije pružila sudu valjane dokaze na kojima temelji svoje tvrdnje, proizilazi i iz usmenog izjašnjenja vještaka, u dijelu u kojem je naveo da se na osnovu fotografije ne može utvrditi da je sa računara na kojem su nastale dvije sporne fotografije izvršeno šerovanje ili dijeljenje navedenog linka, da je moguće samo, ali pod pretpostvkom da su autentične fotografije, tvrditi da je sa tog računara pristupano sajtu www.3animalsex.com. Dakle, proističe da je vještak u svom nalazu i mišljenju, kao i usmenom izjašnjenju decidan da i sve kada bi se prihvatilo da su ScreenShot-ovi-fotografije nastali na računaru tužioca, to ni u kom slučaju ne znači da je tužilac postavio sporni video snimak, odnosno fotografije na internetu.

Samim tim što u iz nalaza i mišljenja, na koji tužena nije imala prigovora, proizilazi da je nemoguće utvrditi ko je i kada postavio sporni snimak i fotografije na internetu, odnosno da nijesu pronadjeni podaci o tom licu, po ocjeni suda tužena nije imala opravdanog razloga za valjano utemeljenje i zaključak da je to učinio upravo tužilac, pa kako tužena na kojoj je bio teret dokazivanja ove odlučne činjenice, ni u ovom postupku nije dokazala tačnost javno iznijetih informacija, po ocjeni suda ista je tužioca neosnovano optužila za postavljanje na internetu snimka pornozofilnog sadržaja, i time povrijedila njegovu čast, ugled i dostojanstvo. Za ovakav zaključak suda bez značaja je nesporna činjenica da je tužilac šerovao-prosledjivao sporni snimak na druge e-mail adrese, imajući u vidu jasnu distinkciju koja se pravi između praktičnog domašaja ova dva termina, a naročito kod činjenice da je predmet spora u ovoj pravnoj stvari utvrdjenje povrede prava ličnosti tužioca zbog nesonovane optužbe tužene da je tužilac postavio, a ne šerovao sporni snimak. Ovo posebno imajući u vidu usmeno izjašnjenje vještaka da svako ko ima pristup internetu može pristupiti materijalu koji se šeruje (pa i tužilac), ali da taj sadržaj prethodno mora biti postavljen na internetu. Osim navedenog, tužilac je šerovanjem spornog snimka isključivo putem e-mail-a, na taj način njegov sadržaj učinio dostupnim određenom broju (prijatelji,

poznanici, kolege), a ne širem krugu lica koji imaju pristup internetu. Uostalom, prednja činjenica bi bila od značaja prilikom ocjene opravdanosti dosudjivanja naknade nematerijalne štete tj. okolnosti koje su od uticaja na postojanje tog vida štete i njenu visinu, usljed povrede prava ličnosti, shodno čl.207 ZOO-a, ali nikako i u konkretnom slučaju, obzirom da je predmet spora u ovom dijelu tužbenog zahtjeva utvrdjenje povrede prava ličnosti tužioca, bez zahtjeva za naknadu štete po tom osnovu.

Sud je saslušavajući tužioca u svojstvu parnične stranke, a imajući u vidu objektivnu težinu izrečenih tvrdnji od strane tužene, došao do utvrdjenja da je tužena zaista povrijedila prava ličnosti tužioca (čast, ugled, dostojanstvo), posebno ako se ima u vidu da je neosnovana optužba iznijeta na press konferenciji, pred grupom novinara, a koja je zatim prenijeta i preko brojnih informativnih televizijskih emisija. Takodje, predmetna izjava je po svojoj prirodi takva da objektivno izaziva veliko interesovanje javnosti, pa je s toga izjava tužene kojom je tužioca neosnovano optužila da je postavio na internetu snimak pornozoolnog sadržaja, bila objavljena i u visokotiražnoj dnevnoj štampi i ostalim štampanim i elektronskim medijima, odnosno sredstvima informisanja u Crnoj Gori i Republici Srbiji, koju činjenicu je sud utvrdio uvidom u izvode sa internet portala, a što je ujedno i opštepoznata činjenica. Na ovakav zaključak suda upućuje i iskaz tužioca, u dijelu u kojem navodi da se "Odvratno osjećao kada je čuo navode sa konferencije kojim ga je Vanja Čalović optužila i dovela u vezu sa postavljanjem spornog snimka, pojašnjavajući da je razlog zašto je podnio predmetnu tužbu taj što je na stotine medija i portala iz zemlje i inostranstva, kao i nevladinih organizacija dobilo poruke od Vanje Čalović sadržine koja ga tereti, i to počev od 26.06.2014.godine pa u kontinuitetu intezivno narednih nekoliko nedjelja, pa i do današnjeg dana, a što je sve svakako uticalo na njegovo ime, posao, kredibilitet, odnosno porodicu, time što je doveden u vezu sa zoofiliom, a sa čim svakako nema nikakve veze"...Takodje, pored objavljenih članaka tužena i njena nevladina organizacija su ove klevete slali i njegovim klijentima i donatorima, kao i poslovnim partnerima, a što se sve odrazilo i na njegovo poslovanje"... "Da mu povredjuje lično dostojanstvo, čast i ugled optužba i kleveta koja je iznijeta od strane Vanje Čalović, a koja ga dovodi u vezu sa zoofiliom, montiranjem i posavljanjem spornog snimka". Ovo posebno imajući u vidu sve okolnosti slučaja i moralne standarde u sredini u kojoj tužilac živi i radi.

Čast kao skup čovjekovih vrlina predstavlja subjektivnu kategoriju koja podrazumijeva mišljenje koje pojedinac ima o sebi. Ugled je mišljenje koje ima uža i šira sredina o jednoj ličnosti i predstavlja objektivnu kategoriju. Prema tome, ugled i čast pripadaju grupi bitnih činilaca čovjekove ličnosti i njihova zaštita je, pored toga što je zagarantovana Ustavom, zaštićena i normama građanskog prava. U konkretnom slučaju, sud zaključuje da je javno iznošenje tvrdnje na konferenciji za novinare NVO "Mans" održanoj 26.06.2014.godine od strane tužene-da je postavio na internetu snimak pornozoolnog sadržaja, stvara lošu sliku u javnosti o tužiocu, te predstavlja kompromitaciju tužioca kao javne ličnosti i pokušaj diskreditacije u sredini u kojoj živi i radi, a i u širem regionu.

Osim navedenog, po ocjeni suda u konkretnom slučaju se ne radi o iznošenju vrjednosnog suda, kao izjave koja ne sadrži činjenične konatacije, za koju se ne bi moglo dokazivati da li je istinita ili ne, već o vrlo direktnom inputiranju odredjenih oblika ponašanja tužioca, koje nužno podliježe mogućoj i potrebnoj provjeri istinitosti. Po mišljenju ovog suda, tvrdnja da li je neko dana 11.01.2014.godine postavio na internetu odredjeni sadržaj, jeste činjenica čija se istinitost može dokazivati, odnosno čiju je istinitost tužena imala obavezu da dokaže, odnosno da prije iskazivanja provjeri. Naime, mišljenja predstavljaju stavove ili lične procjene nekog događaja ili situacije i nije moguće dokazivati da li su istinite ili ne (vrijednosni sud), ali činjenica koja se nalazi u osnovi na kojoj je bazirano mišljenje, se

može dokazati da li je istinita ili lažna (činjenični iskaz). Međutim, kako tužena nije prezentirala sudu nijedan relevantan dokaz u prilog tačnosti izrečenih navoda, to sud nalazi da se zaista radi o neistinitim navodima, koji su izrečeni na predmetnoj konferenciji. Neistinit iskaz već svojom neistinitom sadržinom povredjuje dostojanstvo, čast i ugled. Ali ta njegova leziona sposobnost nije dovoljna da se njegovo izražavanje oglasi nedopuštenim, već je mjerodavna jedna subjektivna okolnost-odnos izjavioća prema neistinosti sadržine. Ovo zbog toga što su činjenični iskazi leziona sposobni kada su neistiniti, pa je dužnost izjavioća bila da prethodno provjeri istinitost sadržine istog.

Za ukazati je da način na koji je formulisan tužbeni zahtjev pod stavom prvim petituma tužbe, kojim je traženo da tužena prizna i trpi sve pravne, moralne i druge posljedice ovakvog utvrdjenja, po svojoj pravnoj prirodi ne predstavlja deklatorni, već kondemnatroni zahtjev, budući da je traženo osudjivanje tužene na trpljenje, odnosno davanje izjave volje. Međutim, kada se utvrdi postojanje povrede prava, kao što je u konkretnom slučaju, suvišno je izrekom presude nalagati tuženoj da trpi bilo kakve posljedice takvog utvrdjenja, jer presuda ne zamjenjuje davanje priznanja, već proizvodi pravni učinak, u smislu utvrdjenja postojanja povrede prava. S toga se deklatornom tužbom može tražiti da se postojeće pravo, odnosno pravni odnos utvrdi odnosno deklariše na nesumnjiv način, pa presuda ne može da glasi da je tužena dužna priznati odnosno trpjeti, već se samo utvrdjuje postojanje ili nepostojanje prava ili pravnog odnosa na koje se tužba odnosi.

Odlučujući o osnovanosti preostalog dijela tužbenog zahtjeva, kojim je traženo da se obaveže tužena da o svom trošku objavi izreku ove presude, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, zato što je povrijedila prava ličnosti tužioća (čast, ugled, dostojanstvo), tako što ga je na konferenciji za novinare 26.06.2014. godine, lažno optužila da je postavio pornozofilni snimak na internetu, ili da javno povuče izjavu sa konferencije za novinare od 26.04.2014.godine kojom je povrijedila prava ličnosti (čast, ugled, dostojanstvo) tužioća Vladimira Popovića, tako što će o svom trošku objaviti u svim štampanim i elektronskim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji izjavu "Povlačim izjavu da dokazi koje posjedujem da je ove gadosti na inetrnet postavio Vladimir Beba Popović i da je upravo on postavio pitanje da li sam na tom ogavnom snimku baš ja od svih žena na ovoj planeti, zbog čega se kajem i pokorno izjavljujem da takve ili slične izjave više nikada u svom životu prema tužiocu neću učiniti", sud je našao da je isti neosnovan, zbog čega je kao takav i odbijen, pod stavom II izreke presude.

Ovo prvenstveno iz razloga što isti nije dovoljno određen i pravno perfekuiran da bi mogao egzistirati kao poseban zahtjev, odnosno da bi se tuženoj mogla naložiti tako tražena činidba, koja bi bila predmet izvršenja. Osim toga, ovako tražena činidba da tužena o svom trošku objavi izreku ove presude, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, pored toga što nije dovoljno određena i upodobljena sa čl.206 ZOO-a, po mišljenju ovog suda, prevazilazi domašaj i okvire odredbe iz čl.206 ZOO-a, kao i njen smisao, odnosno očiglednu namjeru zakonodavca koja opravdava njeno postojanje u pozitivnom pravnom poretku. Kako je istom odredbom predviđjena mogućnost da sud, u slučaju povrede prava ličnosti može narediti, na trošak štetnika, objavljivanje presude, odnosno isprike, ili narediti da štetnik povuče izjavu kojom je povreda učinjena, ili što drugo čime se može ostvariti svrha koja se postiže naknadom, po mišljenju suda obavezivanje tužene da o svom trošku objavi izreku ove presude, u svim elektronskim i štampanim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji, bilo bi protivno svrsi kojoj je propisana citirana odredba, pri čemu se ne može zanemariti nedovoljna preciznost tražene činidbe, a imajući u vidu broj potencijalnih elektronskih i štampanih medija na teritoriji Crne Gore i Republike Srbije, u kojima bi tužena, usvajanjem ovako postavljenog tužbenog zahtjeva, bila dužna da objavi izreku presude.

U tom kontekstu, sud je cijenio i dio tužbenog zahjeteva, kojim je traženo da tužena povuče svoju izjavu, tako što će u svim štampanim i elektronskim medijima u Crnoj Gori i Republici Srbiji objaviti izjavu, u kojoj između ostalog stoji da "se kajem i pokorno izjavljujem da takve ili slične izjave više nikada u svom životu prema tužiocu neću učiniti", smatrajući da isti nije u skladu sa ciljem zakonskog određenja iz čl.206 ZOO-a. Naime, čl.206 ZOO-a ne sadrži imperativno određenje, već sudu ostavlja samo mogućnost da ocjenom svih relevantnih okolnosti, a u slučaju da utvrdi povredu prava ličnosti, eventualno naredi, na trošak štetnika objavljivanje presude ("u slučaju povreda prava ličnosti sud može narediti na trošak štetnika objavljivanje presude..."), dakle, može, a ne mora izričito. S toga, u konkretnom slučaju, sud je nakon ocjene svih provedenih dokaza i okolnosti slučaja, mišljenja da je tužiocu utvrđenjem da su mu povrijeđena prava ličnosti od strane tužene, pružena dovoljna satisfakcija i da obavezivanje tužene da o svom trošku objavi presudu, ili da povuče izjavu, a pogotovo na način kako je tužbenim zahtjevom definisano, ne bi bilo u skladu sa odredbom čl.206 ZOO-a. Pri tome, sud je imao u vidu i tužbene navode da je za tužioca "jedina satisfakcija materijalna istina, tj.dokaz da ga je tužena proračunato i lažno pred cjelokupnom javnošću imenovala i optužila za montažu i postavljanje video snimka izopačene sadržine", pa je, kontekstu navedenog, usvajanje tužbenog zahtjeva pod stavom prvim izreke ove presude, dovoljna satisfakcija za učinjenu povredu.

Sud je cijenio i ostale navode stranaka i provedene dokaze, pa je kod prethodnog utvrđenja našao da su isti bez uticaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj parnici.

Odluku o troškovima postupka sud je donio na osnovu čl.152 i čl.161 st.1 ZPP-a, pa je obavezao tuženu da tužiocu naknadi troškove postupka koji su nastali vođenjem ovog spora, a koji se odnose na sastav tužbe od strane kvalifikovanog punomoćnika u iznosu od 125,00€, zastupanje na četiri održana ročišta u iznosu od 500,00€ (4x125,00€), što čini ukupan iznos od 625,00€, nalazeći da su isti, u smislu čl.153 ZPP-a, nužni i opravdani. Imajući u vidu da je tužilac uspio u sporu u procentu od 50%, sud je tužiocu umanjio prethodno utvrđeni iznos troškova za procenat u kome nije uspio u sporu, a na koji način je dobijen ukupan iznos troškova postupka od 312,50€, koji je uvećan za iznos od 150,00€, kao iznos stvarnih troškova vještačenja, na koji način je dobijen iznos dosudjenih troškova postupka od 462,50€.

Tužiocu nijesu dosudjeni traženi troškovi na ime takse na tužbu i odluku suda, jer u spisima predmeta nema dokaza da je ista plaćena.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI
Dana 20.04.2015.godine

SUDIJA
Milica Vlahović, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba
Višem sudu u Podgorici, a preko ovog suda,
u roku od 15 dana od dana donošenja.

ZTO: Silvana Rosandić

